

ת"פ 48893/12/12 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז מרכז נגד נסים ברנס

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 48893-12-12 פרקליטות מחוז מרכז נ' ברנס
בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל, פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד

נסים ברנס

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד קובי מוסקוביץ' בשם עו"ד רועי רייס

ב"כ הנאשם: עו"ד עמית בר

הכרעת דין

כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר אוחד שניים עשר אישומים. על פי החלק הכללי של כתב האישום, בתקופה שבין נובמבר 2011 למאי 2012, הגיעו לידי של הנאשם שקים מזויפים, בידעו כי הם מזויפים. במועדים שונים בתקופה הרלוונטית, השתמש הנאשם בשקים המזויפים בדרכים שונות, וזאת באמצעות אנשים אחרים להם מסר את השקים, במטרה לקבל באמצעותם דבר.
2. על פי האישום הראשון, בין הנאשם למשה הנסב (להלן: "**הנסב**") היכרות מוקדמת, והנאשם אף התגורר בשכירות במחסן אשר שייך להנסב כ- 4 חודשים. בחודש ספטמבר 2011, מסר הנאשם להנסב 4 שקים מזויפים שנחזו להיות מטעם חברת "ט.ל טרייגר בניין והשקעות בע"מ", בידעו כי הם מזויפים, וזאת כתשלום מראש עבור שכירות למשך שנה. בתמורה לשקים האמורים מסר הנסב לנאשם סכום במזומן שאינו ידוע במדויק למאשימה. שניים מהשקים הוצגו לפירעון ולא כובדו. בגין כך הואשם הנאשם בכך שקיבל במרמה סכום כסף וטובות הנאה שוות ערך לכסף בערך כולל שאינו פחות מ- **25,000 ₪** בנסיבות מחמירות. על כן הואשם בעבירה של **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), **ובשימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעות דבר בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 לחוק.
3. על פי האישום השני, בין הנאשם לרפי מלאכי (להלן: "**מלאכי**") היכרות מוקדמת. בסוף שנת 2011 פנה הנאשם למלאכי ומסר לו 4 שקים בסכום כולל של **44,500 ₪**, שנחזו להיות מטעם עיריית פתח תקווה, אך בפועל היו מזויפים, וביקש ממנו לפרוט אותם עבורו. משפנה מלאכי לעיריית פתח תקווה גילה כי מדובר בשקים מזויפים וסירב לפרוט אותם. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם בעבירות של

עמוד 1

ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק יחד עם סעיף 25 לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעות דבר בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

4. על פי האישום השלישי, בסוף שנת 2011, לאחר המתואר באישום השני, מסר הנאשם להנסב את ארבעת השקים המזויפים שפורטו באישום השני, וזאת כשקים חלופיים לאלו שמסר להנסב ולא כובדו, כמפורט באישום הראשון. שקים אלו נמסרו כתשלום שכר דירה וכתמורה למזומן שקיבל הנאשם עבורם ולהלוואות שהעניק הנסב לנאשם. השקים נמסרו על ידי הנסב ליעקב מלכה (להלן: "מלכה") כהחזר הלוואה. השקים הופקדו וכובדו חרף היותם מזויפים. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם בעבירות של **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 415 סיפא לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעות דבר בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

5. על פי האישום הרביעי, בין החודשים דצמבר 2011 ועד אפריל 2012, מסר הנאשם להנסב 30 שקים מזויפים שנחזו להיות מטעם עיריית פתח תקווה, בידעו כי הם מזויפים. בתמורה לחלק מהשקים מסר הנסב לנאשם כסף מזומן. הנסב הפקיד את השקים בשלושה חשבונות בנק שונים שהחזיק. 25 מתוך השקים המזויפים שהופקדו, בסכום כולל של **345,200 ₪**, כובדו על ידי הבנקים וחמישה שקים נוספים, בסכום כולל של **106,950 ₪** הוחזרו. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם **בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 415 סיפא לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעות דבר בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

6. על פי האישום החמישי, עובר לסוף חודש אפריל 2012, מסר הנאשם להנסב שיק מזויף של עיריית נתניה, בסך **75,000 ₪**, בידעו כי הוא מזויף. בתמורה לשיק נתן הנסב לנאשם מזומן בניכוי עמלה בסך **2,100 ₪**. השיק הופקד בחשבונו של הנסב וכובד על ידי הבנק. בנסיבות אלו קיבל הנאשם במרמה **72,900 ₪**. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם בעבירה של **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 415 סיפא לחוק, ו**שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעות דבר בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 420 לחוק יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

7. על פי האישום השישי, בחודש פברואר 2012 מסר הנאשם להנסב שני שקים מזויפים, בסכום כולל של **71,150 ₪**, שנחזו להיות מטעם עיריית ירושלים, בידעו כי הם מזויפים. בתמורה מסר הנסב לנאשם סכום מסוים במזומן וכן שקים דחויים של עצמו. השקים הוצגו לפירעון אולם לא כובדו. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם **בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 415 סיפא לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעות דבר בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

8. על פי האישום השביעי, בינואר 2012 מסר הנאשם להנסב שיק מזויף שנחזה להיות של חברת "מ.ע.ל הנדסה ונכסים בע"מ" בסכום של **5,000 ₪**, בידעו כי הוא מזויף. בתמורה נתן הנסב לנאשם כסף מזומן או לקח את השיק כחלק מהחזר הלוואה. השיק כובד על ידי הבנק, אך הוחזר למחרת. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם בעבירה של **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 415 סיפא לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעות דבר בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

9. על פי האישום השמיני, באפריל 2012, מסר הנאשם להנסב 5 שקים מזויפים שנחזו להיות

מטעם חברת "עזרה וחסד בע"מ", בידעו כי הם מזויפים. הנסב הפקיד את השקים בחשבוננו והם כובדו על ידי הבנק, אולם בהמשך שלושה מהם חזרו. במעשיו אלו קיבל הנאשם במרמה סכום כסף או טובות הנאה שוות ערך לכסף בסכום של **245,000 ₪**. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם **בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 415 סיפא לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

10. על פי האישום התשיעי, גבריאלי יעקובוב (להלן: "יעקובוב") הינו בעליה של חנות להמרת כספים. במספר מועדים בין החודשים מאי-יוני 2012 הגיע הנאשם לחנות ומסר ליעקובוב 3 שקים מזויפים שנחזו להיות של עיריית נתניה, בידעו כי הם מזויפים, וזאת בתמורה לדולרים ואירו בשווי של **142,400 ₪**. יעקובוב הפקיד את השקים המזויפים אשר כובדו על ידי הבנק. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם **בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 415 סיפא לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

11. על פי האישום העשירי, בין הנאשם לאביגיל חזן (להלן: "חזן") היכרות מוקדמת. בחודש מאי 2012, הציע הנאשם לסייע לחזן ברכישת רכב עבור בתה. בחודש יולי 2012, מסר הנאשם לחזן שק מזויף שנחזה להיות של עיריית נתניה בסך **45,900 ₪** בידעו כי הוא מזויף, בתמורה נתנה לו חזן **45,000 ₪** במזומן. למחרת מסר הנאשם לחזן שק מזויף הנחזה להיות מטעם עיריית נתניה בסך **40,400 ₪** והנחה אותה להפקיד את השק לחשבונה ולמסור לידיו **17,000 ₪** כאשר שאר הסכום ישמש כהלואה לרכישת רכב עבור בתה. חזן הפקידה השק ומסרה לנאשם שק שלה בסך **17,000 ₪**. השקים כובדו על ידי הבנק אולם הוחזרו כעבור מספר ימים. לבקשת הנאשם קיבלה לידיה חזן את השקים המזויפים ומסרה אותם לנאשם. בתמורה מסר לה הנאשם **45,000 ₪** במזומן והחזיר לה את השק בסך **17,000 ₪** שמסרה לו. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם **בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 415 סיפא לחוק וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

12. על פי האישום האחד עשר, בחודש ספטמבר 2012, פנה הנאשם למוחמד סייף (להלן: "סייף"), הציג עצמו בשם "משה" וביקש ממנו סיוע בפריטת שק דחוי. סייף הפנה אותו למכר שלו בשם אליהו ימין (להלן: "ימין"). זמן מה לאחר מכן הגיעו הנאשם וסייף לביתו של ימין. הנאשם הציג עצמו בשם "משה", ומסר לימין שק מזויף על סך של **40,200 ₪** שנחזה להיות מטעם עיריית נתניה בידעו כי הוא מזויף. משפנה ימין לגזברות העירייה, גילה כי השק מזויף. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם **בניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 415 סיפא יחד עם 25 לחוק, וכן **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

13. על פי האישום השניים עשר, ביום 1.5.12 נכנס הנאשם לסניף הבנק הבינלאומי הראשון בנתניה כשברשותו תעודת זהות מזויפת ובה מופיעים פרטיו המלאים והנכונים של הנסב לצד תמונתו של הנאשם. הנאשם ביקש לפתוח חשבון בנק בסניף תוך שהציג את עצמו בשם "משה הנסב" והציג את תעודת הזהות המזויפת. בהתאם לבקשתו נפתח חשבון על שמו של הנסב. ביום 6.5.12 הפקיד הנאשם, או מי מטעמו, בחשבון שק מזויף על סך **60,000 ₪** שנחזה להיות מטעם עיריית נתניה. השק המזויף תחילה כובד אך ביום 8.5.12 הוחזר על ידי הבנק. בגין מעשים אלו הואשם הנאשם בעבירות של

זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר לפי סעיף 418 לחוק; התחזות כאדם אחר לפי סעיף 441 לחוק; ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא יחד עם 25 לחוק; שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 420 יחד עם סעיף 418 סיפא לחוק.

ראיות התביעה

14. **עד התביעה משה הנסב** (עמ' 154-29 לגבי אישומים 1, 3-8 ו-12) - העיד כי הכיר את הנאשם כאשר הנאשם שכר ממנו יחידת דיור. התרשם ממנו לטובה ונוצרה ביניהם חברות. הנאשם שילם לו במזומן ₪ 2,000 עבור יחידת הדיור. לאחר חודש ביקש מהנאשם לערוך חוזה מסודר, אולם הנאשם טען שאיבד את ת.ז שלו והציע לשלם במזומן חודש או חודשיים מראש. מספר ימים לאחר מכן הציע הנאשם לתת לו 4 שקלים של 12,500 ₪ כל אחד, סה"כ 50,000 ₪, ובכך ישלם לו שכירות לשנתיים מראש ועדיין יישאר עודף, ואת העודף יחזיר לו הנסב במזומן והנאשם ייתן לו 3% (עמלה) בגין ניכיון השקלים. הצעת הנאשם קסמה להנסב שהיה זקוק לכסף אותה עת. העד מסר כי בתמורה לשקלים נתן לנאשם את היתרה שנותרה מסכום השקלים בניכוי עלות השכירות ובניכוי 3% עמלה, כך שנתן לו בפועל 23,000 ₪ או 25,000 ₪. שניים מהשקלים שנמסרו לו (ת/1 ות/2) חזרו מספר ימים לאחר המועד הנקוב לפרעון. כשפנה לנאשם, השיב הנאשם שיבדוק עם החברה שמסרה לו את השקלים וידאג לקבל מהם את הכסף ולהעביר לו תוך מספר ימים. בשלב הזה הנאשם היה חייב לו 35,000 ₪ בגין השכירות וכספים שנתן לו. הנאשם העניק לו תחושת ביטחון ואמר לו כי לא יפגע בו. ואכן תוך כמה ימים מסר לו הנאשם שני שקלים נוספים (ת/3 ות/4). אחד השקלים היה על שם חברה בשם מ.ע.ל., כאשר הנאשם לא ציין שיש לו קשר אישי כלשהו לחברה אלא רק קשר עסקי. הנסב הפקיד את השק והשיק חזר. כשפנה לנאשם בנושא הנאשם נתן לו להרגיש שהוא עושה כל שניתן כדי לפצותו. בהמשך פנה הנסב לרואה חשבון וביקש לברר פרטים לגבי חברת מ.ע.ל., אשר קודם לכן לא שמע על החברה ולא היה לו קשר לחברה הזו. העד זיהה מסמך פרוטוקול מיום 16.8.12 ממנו עולה כי הוא מורשה חתימה מטעם חברת מ.ע.ל. (ת/5) אך טען בתוקף כי לא היה לו קשר לכך וכי לא ידע על כך. בהמשך נתן לו הנאשם ארבעה שקלים של עיריית פתח תקוה (ת/6). לטענת העד הוא חשש שהשקלים יחזרו ועל כן פנה למלכה, הם ערכו פגישה משולשת עם הנאשם ומלכה אמר כי השקלים תקינים. הוחלט כי מלכה יפקיד את השקלים בחשבון שלו וכשהם יפרעו יקבל הנסב את הסכום שמגיע לו. השקלים אכן נפרעו והוא קיבל את הכסף. הדבר גרם לו להאמין לנאשם. בהמשך משנבנה ביטחונו בנאשם, פנה אליו הנאשם והציע לו עוד שקלים. תחילה סרב אך הנאשם שכנע אותו כי אפשר להרוויח מכך סכומים נאים. הנאשם הסביר כי הוא יקבל מכך עמלה של 3%. הנאשם מסר לו לשם כך 25 שקלים (ת/7א' עד ת/7ז') ואת כל השקלים הפקיד בחשבוננו. כנגד השקלים מסר לנאשם תחילה כסף מזומן מהלוואות שלקח ובהמשך נתן לו שקלים שלו. על כל 30 השקלים שמסר לו הנאשם הוא חתום חתימת הסב. הנסב העיד כי הצעת הנאשם היתה מפתה. שיק בסך 68,950 ₪ (ת/8) שאותו קיבל מהנאשם הפקיד וחזר ועל כן היה בלחץ נפשי. אולם הנאשם הרגיע אותו וכעבור מספר ימים העביר לו 4 שקלים חדשים של עיריית ירושלים בסך כולל של 120,000 ₪ והשקלים הופקדו. כנגד השקלים מסר שקלים אישיים שלו. שניים מהשקלים הוגשו (ת/9). כשהשקלים של עיריית פתח תקוה חזרו, אמר לו הנאשם שיפתור את הבעיה בימים הקרובים ונתן לו 5 שקלים של חברת "עזרה וחסד בע"מ" (ת/10). הנאשם אמר לו כי המוטב בשקלים הוא אדם שבנה עבור החברה בית כנסת. השקלים הופקדו על ידי הנסב, שלושה מהם נפרעו ושניים לא. הנסב העיד כי חלקים מהסכומים

שנפדו נשאר בחשבונו כפרעון חובות קודמים שהיו לנאשם כלפיו. חלק מהכספים נמסרו חזרה לנאשם לכאורה לצורך העברתם לבעלי החשבון. בהמשך מסר לו הנאשם שק של עיריית נתניה בסך ₪ 75,000 (ת/11). בשלב הזה הנסב ביקש לדבר עם המוטב בשק. הנאשם נפגש עימו ברכבו ולכאורה התקשר למוטב, אך הקו היה תפוס. בשלב הזה היה לנאשם עדיין חוב כלפיו בסך ₪ 150,000. העד הוסיף כי לאורך כל הדרך היה הנאשם בחוב כלפיו. העד הוסיף כי הוא "בטוח שזה לא ניסים שהכין את השקים האלה" (עמ' 62). השק הופקד ונפרע. מתוך הסכום הזה לקח לעצמו בין 35,000 ל- 40,000 ₪ ואת היתרה קיבל הנאשם. הנסב העיד שגילה כי השקים מזויפים במהלך חודש יוני או תחילת יולי. הבין זאת לאחר שקיבל מהנאשם שק על סך ₪ 85,000 של עיריית נתניה וכמה ימים לאחר מכן קיבל שיחת טלפון מהנאשם אשר הורה לו לקרוע את השק. מאותו רגע לא הסכים להפקיד אף שק בחשבונו. בשלב זה נערכה פגישה משולשת בינו לנאשם ולעורך דין מטעמו של הנאשם במכוניתו של הנאשם. באותה שיחה אישר הנאשם באוזניהם כי השקים מזויפים. הנסב העיד כי הוא היה במצב נפשי קשה מאחר שהבין כי הוא שותף לדבר עבירה, אולם לא פנה למשטרה מאחר שהיה בפאניקה, היו נגדו הליכי הוצל"פ ועד אותו שלב ראה בנאשם אדם אמין. בהמשך הקליט שיחה עם הנאשם (ת/12) ותמלול השיחה (ת/13). הנסב התייחס לשק של עיריית נתניה לפקודתו בסך ₪ 45,900 (ת/14) ומסר כי אין ולא היה לו קשר עם עיריית נתניה וכי מעולם לא קיבל מהם שק. הנסב הכחיש הכירות עם מר סייף ועם מר ימין, הכחיש כי הגיע לימין לפרוט שק על שמו מעיריית נתניה על סך ₪ 40,200 (ת/15). הנסב העיד כי מסר לנאשם את תעודת הזהות שלו כדי להכין הסכם פיקטיבי שנחתם ביניהם לכאורה כדי להצדיק את פדיון השקים. בהמשך הכחיש הנסב כי פתח אי פעם חשבון בבנק הבינלאומי וטען כי החתימות על גבי מסמכי פתיחת החשבון (ת/16) אינן שלו, וכי מצילום תעודת הזהות המצורפת למסמכים נראה כי האדם בתמונה הוא הנאשם ואילו שאר הפרטים הם של הנסב. כמו כן אחד ממספרי הטלפון המופיעים על גבי המסמך, אשר מסתיים ב-218 שייך לנאשם. גילה על פתיחת החשבון כאשר נשלחה לו הודעה מהבנק. כשגילה נסע ישירות לבנק, פנה למנהלת הסניף אשר ביררה עם הפקידה שאישרה כי היא אינה מכירה אותו. ביקש באותו רגע שלא יאפשרו לקחת הלוואות מחשבון הבנק הזה. בשלב מסוים הופקד בחשבון שק בסכום של ₪ 60,000 שחזר כעבור מספר ימים. לא היה לו כל קשר לאותו שק. ביום שהבין שתעודת הזהות שלו זויפה הוציא ת.ז חדשה (ת/17). בהמשך קיבל לביתו תדפיס תנועות בחשבון הבנק (ת/18). הנסב אישר כי לא התלונן במשטרה.

בחקירתו הנגדית אישר הנסב כי ריצה מאסר בעקבות עבירה שאינה ממין העניין, וכי במסגרת מאסרו הכיר את מלכה שהינו חבר טוב שלו. בהמשך אישר כי פתח שני חשבונות בנק בבנקים שונים לאחר שהיה בעל חשבון בבנק דיסקונט 30 שנה. לטענתו עשה כן לאחר שעבר לגור באבן יהודה ורצה לבדוק את העמלות והשירותים בבנקים. הנסב הכחיש כי הסיבה שפתח את חשבון בבנק אחד היתה משום שהשקים החלו לחזור בחשבון בבנק אחר. בהמשך אישר כי העובדה שהנאשם מסר לו 4 שקים של ₪ 12,500 כל אחד ויחד עם זאת שכר ממנו מחסן למגורים עוררה תמיהה, אולם החליט בכל זאת לקחת את השקים ולמסור אותם לאחרים להם היה חייב כספים. לפני שהשקים נפרעו ביקש ממנו הנאשם חלק מהכסף והנסב מסר לו ₪ 25,000 במזומן אותם לקח בהלוואה מאחיו. השקים בסופו של דבר לא נפרעו. את הכסף המזומן נתן לנאשם לפני מועד הפירעון של השקים. מאשר כי היה קיים פיתוי בדמות העמלה בגובה 3%. הנאשם שכר ממנו את המחסן בחודש אוגוסט או ספטמבר 2011, תמורת ₪ 2,000 במזומן. לאחר שביקש ממנו תשלום לחודש הבא, הציע לו הנאשם את השקים. בהמשך קיבל מהנאשם שק של ₪ 5,000, הפקיד אותו בחשבון והשק חזר. לא בירר מדוע חזרו 4 השקים הקודמים מאחר שהנאשם כל הזמן אמר לו לא לדאוג ושהוא יפתור את הבעיה. גם כאשר חזרו השקים

האחרים לא בירר את סיבת חזרתם. לא ידע שהשקים חזרו בשל היותם מזויפים. הופתע לגלות שהוא מורשה חתימה וכי יש עו"ד המאמת את חתימתו. הנסב אישר כי מאות אלפי שקלים נפדו לחשבונו והוא משך את הכסף ולקח לעצמו עמלה בסך 3% ואת יתרת הכסף מסר לנאשם. בשלב מסוים לא נשאר לו יותר מזומן והנאשם שכנע אותו לתת לו שקים אישיים שלו. במהלך מרץ קיבל מהנאשם סדרת שקים של עריית ירושלים על סך 120,000 ₪, כנגדם מסר לנאשם שקים אישיים בסך 120,000 פחות 3% עמלה. בשלב זה התחילו לחזור שקים. לא חקר ולא פנה למשטרה מאחר שהנאשם הרגיע אותו ואמר לו "שערה מראשך לא תיפול". בהמשך העיד הנסב כי כאשר פנה אליו הנאשם עם השקים של עיריית ירושלים הנאשם הציע לו עמלה של 5% ב - 10.4 חזר שק על סך 68,000 ₪. הנסב אישר כי חובו של הנאשם כלפיו מסתכם בכ- 158,000 ₪ ולא 150,000 ₪ כפי שהעיד. הנסב הכחיש כי היה נוכח בעת חתימת הסכם הלוואה שנערך בינו לבין רימונד סינטס (להלן: "סינטס") וטען כי מדובר בהסכם הלוואה פיקטיבי. בהמשך אישר כי הלך עם הנאשם לחתום על תצהיר בפני עו"ד באבן יהודה, אולם לא היה מדובר על הסכם הלוואה אלא על תצהיר לטובת הנאשם בסכסוך אזרחי שהיה לו עם זוגתו. המשיך וטען בתוקף שלא היה מעולם חלק בהסכם הלוואה עם סינטס. הנסב הוסיף וטען כי מטרת החוזה הפיקטיבי היתה כדי להקל על הנאשם שעה שנתן שקים של הנסב לסינטס כדי שיפרע אותם אצל חלפנים שונים. חודשיים או שלושה חודשים לאחר שגילה על המסמך התקיימה פגישה בינו לבין הנאשם ועורך הדין בחניה בצומת רעננה. הפגישה התקיימה ברכבו של הנאשם. הנסב אישר כי בשום שלב לא אמר במשטרה כי במהלך אותה שיחה שאל עורך הדין את הנאשם האם השקים מזויפים. הנסב אישר כי לאחר שחזרו שניים מהשקים של חברת "עזרה וחסד" הוא נקרא לפגישה בבנק עם סגן המנהל שם נאמר לו כי השקים חשודים. הנסב אישר כי השקים הללו הופקדו בסניף כפר סבא, וזאת על אף שכבר התגורר באבן יהודה. לטענתו באותו שלב חזרו רק כמה שקים בודדים ועדיין היה לו ביטחון בנאשם. טוען כי לא חשד כי השק על סך 68,000 ₪ מזויף. לאחר שהשיק חזר, האשראי בחשבון בכפר סבא נחסם, ואז התעורר בו חשד קל. אולם לא חשש להמשיך ולקבל שקים נוספים. קיבל שק של עיריית נתניה והשיק נפדה ובשל כך האמין שמדובר בטעות כפי שטען בפניו הנאשם. את השקים הפקיד בכל שלושת החשבונות. מאשר כי מסר במשטרה שהוא היה "קוף" ומאשר כי אמר במשטרה כי רק אם יובטח לו שלא ינקטו נגדו הליכים פלילים ימסור את שמם של מי שמסרו לו את השקים. טוען כי מלבד הנאשם לא היה שום איש קשר נוסף. מאשר כי הוטח בו שמו של הנאשם כמי שהיה מעורב עוד לפני שהוא מסר את שם הנאשם. מאשר כי חתם על הסכם עבודה פיקטיבי עם הנאשם (נ/2). מאשר כי גילה שפתחו חשבון בנק על שמו 7 חודשים לפני החקירה במשטרה וכי מעולם לא התלונן על כך במשטרה. מכחיש כי סינטס ועורך הדין הגיעו אליו עם מסמך מפוברק כאילו חתם על הסכם הלוואה עם סינטס. טען כי עורך הדין אמר לו לא להפקיד יותר שקים של הנאשם בחשבונו. טען כי לא ראה את תעודת הזהות המזויפת שאיתה נפתח החשבון על שמו לפני החקירה במשטרה. כשהגיע להתלונן בסניף הבנק הציג את תעודת הזהות שלו למנהלת הסניף והיא ערכה את הבירור. הכחיש כי השקים הגיעו אליו ממקור אחר מלבד הנאשם. נשאל מדוע אם כן חתם על הסכם פיקטיבי לפיו הוא מתחייב לשלם 95,000 ₪ והשיב כי התאריך שמצוין על גבי ההסכם הוא פיקטיבי, וכי ההסכם הגיע אליו לאחר שכבר לקח הלוואות והנאשם רצה שקים נגדיים לשוק האפור כדי לפדות אותם.

15. **עד התביעה מר רפאל מלאכי** (עמ' 163-174, לגבי אישום 2): העד משמש כיו"ר אגף הרווחה בהסתדרות הכללית ועו"ד במקצועו. מכיר את הנאשם. הנאשם פנה אליו בסוף שנת 2010 לערך ואמר לו כי קיבל לידי שקים של מלאכי, אשר ניתנו לו ע"י איציק בן אברהם, וכי הנאשם מעוניין להיפגש עימו. לאחר שיחות טלפון רבות מצידו של הנאשם, הוא נפגש עימו והנאשם הראה לו צילומים של שניים או שלושה שקים שלו. הוא סיפר לנאשם כי מקור השקים הינו "עקיצה" שעשה לו איציק בן אברהם

והנאשם אמר שיבדוק זאת. לאחר מכן חזר אליו הנאשם ואמר כי אימת את דבריו וכי הוא מוכן לעזור לו לקבל חזרה את השקים שלו. באותה עת נפגש עם הנאשם מספר פעמים, הנאשם סיפר לו כי מצבו הכלכלי אינו טוב וביקש את עזרתו. מלאכי נתן לנאשם סכומים של 200-300 ₪ בכ-8 הזדמנויות. בהמשך פנה אליו הנאשם וביקש סיוע כי הוא אושפז בבית חולים, אז נתן לו הלוואה של \$1,500 והחזיר אותה על הסכם הלוואה ביום 17.4.11 (ת/20). בהמשך ביקש ממנו הנאשם לעזור לו לפרוט שקים. תחילה אמר לו כי אינו מעוניין אך הנאשם אמר כי מדובר בשקים טובים של עיריית פתח תקוה שהוא והשותף שלו קיבלו בגין עבודה שביצעו, ומלאכי הסכים לבדוק אותם. הנאשם שלח לו צילום של השקים (ת/21) והוא בדק אותם דרך הגזברות של העירייה וגילה שאינם תקינים. באותו יום הודיע על כך לנאשם ויותר לא היה עימו בקשר. זיהה את הנאשם במסדר זיהוי (ת/22).

חקירה נגדית - נפגשו בתחילת 2011 או סוף 2010 במשרדו של מלאכי. מכחיש כי הציע לשלם 150,000 ₪ עבור השקים בתנאי שהם יהיו אצלו ביד. הנאשם התקשר אליו והציע לו לפרוט עבורו שקים של עיריית פתח תקוה ובבדיקה שערך מול העירייה נמצא כי השקים אינם תקינים. השקים נשלחו אליו בפקס על ידי הנאשם והוא העבירם בפקס לעירייה. אינו זוכר שהיה לו קשר עם גורם שלישי בנוגע לשקים. הוא שוחח עם הנאשם והנאשם אמר שישלח לו בפקס את השקים. אינו יודע האם בפועל עשה הנאשם עצמו את פעולת השליחה בפקס או שביקש מאחר שיעשה זאת עבורו.

16. **עד התביעה מר יעקב מלכה** (עמ' 174-186 לגבי אישום 3) - הכיר את הנסב כשריצו יחד מאסר בכלא. הנסב השתחרר לפניו והחל לבנות בית, אולם נקלע לקשים כלכליים ועל כן פנה אליו וביקש הלוואה. מלכה הלווה לו תחילה 30,000 ₪ ולאחר מכן עוד 10,000 ₪ אותם נתן להנסב במזומן במספר פעמים. בשלב מסוים בעת ביקור אצל הנסב, ביקש שישב לו את החוב. באותו מעמד גילה כי להנסב אין כסף אולם יש לו שקים של עיריית פתח תקוה שמקורם בחוב של דייר שלו אליו. ביקש לראות את השקים והנסב אמר כי השקים אינם אצלו אלא אצל הדייר שלו, שהתברר כנאשם, והלך להביא אותם ממנו. אז פגש בנאשם וידע את שמו. הנאשם הוציא את השקים מתוך רכב מסוג שברולט בצבע שחור בו הוא ישב. לקח את השקים צילם אותם בדואר ושלח אותם לפקידה בבנק (ת/23) והיא חזרה אליו ואמרה לו שהשקים תקינים. על כן, לקח את השקים, התחשבן מול הנסב, והפקיד אותם בחשבונו (ת/25). הוסיף כי אם היה חושב שיש בעיה עם השקים לא היה לוקח אותם ולא היה מפקיד אותם לחשבונו ומוציא בגינם קבלה (ת/24). הנאשם אישר כי הוא הדייר אשר עליו העיד העד.

חקירה נגדית - ערך הסכם בינו לבין הנסב בגין ההלוואה. כשנתן להנסב את ה-30,000 ₪ רשם זאת אצלו. כאשר הנסב ביקש עוד 10,000 ₪ מספר חודשים לאחר מכן החליט לערוך הסכם מסודר וכתב עליו את התאריך שבו ניתנה ההלוואה הראשונה, היינו חודש מאי (ת/26). הגיע עם בת זוגו לבית של הנסב. ביקש לראות את השקים, הנסב הלך עם הנאשם לאוטו. הוא לא היה בתוך האוטו כשהנאשם הוציא את השקים. טוען כי בזמן שנמסרו לו השקים היו הנאשם, הוא והנסב בחצר ביתו של הנסב במרחק דיבור זה מזה.

17. **עד התביעה גבריאל יעקובוב** (עמ' 234-240 לגבי אישום 9) - בעל עסק מורשה ב-change עצמאי בנתניה, כך היה גם במועד הרלוונטי לכתב האישום. בין החודשים מאי עד יוני 2012 הגיע אליו הנאשם ורצה למסור לו שקים דחויים תמורת מטבח חוץ, אך הוא אינו עוסק בשקים דחויים. כעבור חודשיים או שלושה, בסוף מאי 2012, הגיע אליו הנאשם עם שקים "מזומנים" בסך כולל של 150,000 ₪, השקים נפרעו והוא מסר לנאשם את הכסף, חלקו במטבע זר וחלקו בשקלים. כעבור יותר

מחודשים קיבל הודעה דחופה מהבנק ונמסר לו כי השקים חזרו משום שהם מזויפים (ת/38 ות/39). הכספים לא נלקחו על ידי הנאשם בבת אחת אלא במספר פעמים. כל פעם שלקח כסף, הוציא העד קבלה. מזהה את הקבלות/ שוברי ההמרה שהוציא לנאשם (ת/40). בהמשך זומן למשטרה לצורך מסדר זיהוי וזיהה את תמונתו של הנאשם (ת/41). אינו מכיר את משה הנסב.

חקירה נגדית - יעקובוב עמד על כך שהיה זה הנאשם שהביא לו את השקים ולא אדם אחר, והדגיש כי לא היה נוקב בשמו של הנאשם אלמלא היה זה הנאשם שמסר לו את השקים. הוא לא נדרש על ידי הבנק לשאת בעלות השקים המזויפים מאחר וחלפו מעל 60 ימים.

18. **עד התביעה אליהו ימין** (עמ' 240-247 לגבי אישום 11) - העד מסר שקיבל שק של עיריית נתניה, על ידי אדם בשם סייף. מזהה את השיק (ת/42). השק היה של חבר שלו, שקרא לעצמו "משה הנסב", סייף עבד אצלו באבן יהודה. במעמד קבלת השק היו נוכחים משה וסייף. השיק ניתן לו בביתו בחדרה. בדק את השק בעירייה מאחר שלא היה כתוב על השק "למוטב בלבד" דבר שבדרך כלל רשום על שקים של עירייה. בבנק נאמר לו כי השק מזויף. הודיע לסייף כי שלח לו נוכל. בהמשך הגיע למשטרה למסדר זיהוי שם זיהה את הנאשם כ"משה הנסב" שמסר לו את השיק (ת/43).

חקירה נגדית - עוסק בפריטת שקים. אינו בעל עסק, אלא עובד עם משרדי change. מזהה שקים אותם פרט אשר שייכים לחברת מ.ע.ל (נ/7). מאשר כי שקים אלו נמסרו לו על ידי הנאשם וכי השקים שייכים לחברה של הנאשם. מאשר כי פגש אותו יותר מפעם אחת. העיד כי לא רצה לזהות אותו במשטרה, אבל למעשה מכיר אותו, הוא היה אצלו בבית 50 פעם. העד זיהה כי מדובר בנאשם אשר הציג את עצמו כמשה הנסב. העיד כי יתכן שקיבל את השק הספציפי מסייף "אבל זה כאילו ממנו" (מהנאשם). במסדר הזיהוי הראו לו תמונות ומתוכן הוא בחר. ההיכרות שלו עם הנאשם היא דרך השקים. את השקים של חברת מ.ע.ל לא בדק. את השקים של העירייה בדק. השקים של חברת מ.ע.ל חזרו, התקשר לחברה ולא ענו. בהמשך נודע לו כי החברה שייכת לנאשם. רק עכשיו יודע שהנאשם אינו משה הנסב.

19. **עד התביעה מוחמד סייף** (עמ' 278-282 לגבי אישום 11) - בתקופה הרלוונטית היה מפעיל "שופל" באבן יהודה. מזהה את הנאשם וקורא לו "משה". הנאשם ביקש ממנו עזרה עם השופל והוא עזר לו. הנאשם מסר לו ששמו הוא "משה". הנאשם שאל אותו האם הוא מכיר מישהו שפורט שקים, והוא הפנה את הנאשם לימין, הפגיש ביניהם בחדרה והלך. הנאשם מסר לו כי הוא קבלן שיפוצים. הנאשם נהג בלקסוס. אינו מכיר אדם בשם משה הנסב. זיהה את הנאשם במסגרת מסדר זיהוי שנערך לו (ת/62).

חקירה נגדית - מכיר את אליהו ימין דרך חברים שפרטו אצלו שקים. לא פרט אצלו שקים בעצמו. התקשר לימין להודיע לו כי מביא את הנאשם, הנאשם נסע אחריו. לא היה צריך לאשר אותו בפני אליהו ימין. העד מסר כי הוא עצמו פורט לפעמים שקים אבל לא אצל אליהו ימין אלא במקומות מסודרים, שם לוקחים רק שקים מזומנים ואילו לנאשם היה שיק דחוי. לא יודע מה היה בין הנאשם לאליהו ימין. חודשים לאחר מכן ימין התקשר אליו ואמר שיש בעיה והוא לא מצליח להשיג את הנאשם. ניסה אף הוא להשיג את הנאשם ללא הצלחה.

20. **עדת התביעה אביגיל חזן** (עמ' 248, לגבי אישום 10) - בהסכמת הצדדים הוגשה הודעתה במשטרה (ת/44) וכן צילומי השקים שמסר לה הנאשם (ת/45). מתוך הודעתה עולה כי במאי 2012 פגשה את הנאשם במקרה, לאחר שלא ראתה אותו שנים רבות. במסגרת שיחתה עימו ציינה כי מעוניינת לרכוש לבתה רכב קטן ולא יקר. הנאשם הציע לסייע. בתחילת חודש יולי לקח הנאשם אותה ואת בתה

למגרש מכוניות שם מצאו רכב מתאים וקבעו לחזור למחרת ולרכוש את הרכב. הנאשם שאל את העדה כמה כסף יש לה, וזו סיפרה לו כי יש בחשבונה 30,000 ₪ ועוד 15,000 ₪ במזומן בבית. הנאשם נתן לה שק ע"ס 49,900 ₪ והציע שהיא תיתן לו את הסכום שיש לה בבית ובהמשך תחזיר לו את היתרה בתשלומים. הנאשם ביקש ממנה להפקיד עוד באותו יום את השק והתלווה אליה לסניף הבנק. כשהגיעו לבנק בדקה עם מנהל הסניף את השק והוא אישר כי השק נראה תקין. הפקידה את השק ואז הנאשם ביקש ממנה לפתע שתמשיך עבורו את הסכום שיש בחשבונה ובתמורה יעביר לה שק אחר שיש ברשותו. לא חשדה בדבר כי נאמר לה שהשק תקין. משכה את הכסף ומסרה אותו לנאשם. יום למחרת נסעה עם הנאשם לרכוש את הרכב. הנאשם ביקש ממנה לשלם בשני שקים שלה והראה לה שק של עיריית נתניה ע"ס 40,400 ₪. לאחר מכן ניגשו לבנק והיא הפקידה את השיק ומסרה לו שק "מזומן" שלה בסך 17,000 ₪. בהמשך התקשרו מהבנק ומסרו כי שני השקים חזרו מאחר שהם מזויפים. התקשרה מיד לנאשם וסיפרה לו כי הודיעו לה מהבנק שהשקים מזויפים, הוא ביקש ממנה למשוך חזרה את השקים והגיע לביתה ומסר לה 45,000 ₪ במזומן וכן החזיר לה את השק שלה בסך 17,000 ₪. מאז פסק הקשר עם הנאשם. זיהתה את הנאשם במסדר זיהוי (ת/46). **בחקירה נגדית** העידה כי כספה הוחזר אליה ולא נגרם לה כל נזק. אישרה כי הנאשם היה נראה מופתע כאשר סיפרה לו שיש בעיה עם השקים.

21. **עד התביעה רמי גרשון** (עמ' 249-253 לגבי לאישום 1) - בהסכמת ההגנה הוגשה הודעתו במשטרה (ת/47) וכן מסמכים הרלוונטיים לעדותו והשק הרלוונטי (ת/48, ת/29). מעדותו במשטרה עולה כי בחודש ספטמבר ביצע עבודה אצל משה הנסב ובתמורה קיבל ממנו שקים שלא כובדו. כאשר הגיע אליו לקבל ממנו כסף מסר לו הנסב שק של חברת "טרייגר בניין והשקעות בע"מ" (ת/29). השיק לא כובד. פנה אל הנסב והוא נתן לו 6,000 ₪ בגין השק שחזר. הנסב עדיין חייב לו כסף. אינו מכיר את הנאשם. בהמשך מסר גרשון כי הנסב סיפר לו שקיבל שקים מדיר שלו "שעקץ" אותו בסכומים גדולים. במסגרת **חקירה נגדית** העיד כי הנסב נתן לו את השק בתמורה לעבודות שביצע בביתו.

22. **עד התביעה רומן טרייגר** (עמ' 268-271 לגבי אישומים 1 ו-7) - במועד הרלוונטי היה הבעלים של חברת הבניה "ט.ל טרייגר השקעות בע"מ". מזהה את השקים אשר סומנו ת/1-ת/3 כשקים מזויפים אשר ניתנו לכאורה מטעם החברה שלו. מסר כי לפני הופעת השקים שימש הנאשם במשך כחודשיים כנהג עבור עובד בחברה בשם צחי - יששכר טביב והסיע אותו. ראה את הנאשם מספר פעמים גם במשרדי החברה. כשגילו את השקים המזויפים ניסו ליצור קשר עם הנאשם, ללא הצלחה. לא נגרם להם נזק כספי, אולם נגרם לחברה נזק תדמיתי. אינו מכיר את משה הנסב. על פי הצהרת ב"כ המאשימה שאינה במחלוקת ת/1-ת/2 הינם שקים הנחזים להיות של חברת טרייגר ואילו ת/3 הינו שק של חברת מ.ע.ל אשר הפרטים המופיעים עליו הם פרטי חברת טרייגר.

חקירה נגדית - מי שבדרך כלל היה מוסר שקים זה צחי. העד מסר כי השק המזויף הראשון הופיע כתשלום עבור רחיצת מכוניות. כשיששכר התקשר לברר נאמר לו כי השק נמסר על ידי ניסים ברנס.

23. **עד התביעה צחי - יששכר טביב** (עמ' 271-275, לגבי אישומים 1 ו-7) - עובד בחברת הבניה "ט.ל טרייגר השקעות בע"מ". הכיר את הנאשם דרך חבר משותף. הנאשם פנה אליו וביקש לשכור חלק משטח המשרד שלהם אך הוא לא הסכים כאשר הבין מהי מטרת השכירות. מספר חודשים לאחר מכן, ביולי 2011, נשלל רישיון הנהיגה של העד למשך 60 ימים והנאשם התנדב לשמש כנהג בתקופת השלילה. היה נפגש עם הנאשם פעמיים - שלוש במהלך השבוע במשרד החברה. בתום 60 ימי הפסילה

הופסק הקשר עם הנאשם בעקבות שמועות ששמע על התנהלות הנאשם והערות שקיבל. רק לו ולטרייגר היתה גישה לשקים. היות שהיה בשלילה, ביקש מספר פעמים מהנאשם למסור עבורו שקים לספקים, ומטבע הדברים התיק שלו היה ברכב במהלך פגישות שאליהן היה מסיע אותו הנאשם. החשד כלפי הנאשם התעורר כאשר השק הראשון שהתגלה נשא חותמת של חברת רחיצת מכוניות (ת/60). כשהתקשר לאותה חברה וביקש לברר את פשר השק, נמסר לו כי השק ניתן על ידי הנאשם בתמורה לחוב שהיה לו. ניסה להתקשר לנאשם אולם לא הצליח להשיגו. בעקבות המקרה הם נדרשו להחזיר את פנקסי השקים לבנק. סגרו להם את חשבון האשראי והם נפגעו מכך. לא מכיר אדם בשם משה הנסב. **בחקירתו הנגדית** - העד אישר כי אין בידו ראיה כי הנאשם הוא זה שזייף את השקים.

24. **עד התביעה חיים מאיר כהן** (עמ' 275-278, לגבי אישום 8) - מנהל סופר בשם "עזרה וחסד בע"מ" מזה 12 שנה. מזהה את השקים שלו שזויפו והופקדו בבנק דיסקונט (ת/10; ת/61). נגרם לו נזק רב. בוכה על כך כבר שלוש שנים. אינו מכיר את משה הנסב. **בחקירתו הנגדית** העיד כי אינו מכיר את הנאשם ומעולם לא ראה אותו. אין בידו כל ראיה שהנאשם הוא זה שזייף את השקים. עד היום לא השיבו לו את הכסף שנלקח ממנו.

25. **עדת התביעה חנן ג' דשטיין** (עמ' 284-288 לגבי אישומים 2-4) - שימשה בתקופה הרלוונטית גזברית עיריית פתח תקוה וכך גם היום. באחד הימים פנה אליה עוזר סגן ראש העירייה וסיפר כי פנה אליו אחיו של רפי מלאכי שמנהל גמ"ח וביקש לבדוק שקים שניתנו לו בתמורה להלוואה. בדקה במחלקת השקים והתברר כי מספר השיק שניתן קיים בעירייה ולא הונפק לאף אחד, משמע שהשק מזויף. בבדיקה שערכו בחשבונות הבנק הסתבר כי ישנם שקים מזויפים נוספים ואשר הופקדו בבנקים. עוד באותו יום, 8.12.11, הגישה תלונה במשטרה. כשביקשה לדעת מי מסר את השקים לגמ"ח נמסר לה כי זה אדם בשם ניסים. בהמשך הוגשו על ידה תלונות נוספות. העירייה נאלצה לנהל הליך משפטי נגד הבנק ממנו נמשכו הכספים. העלויות היו בסדר גודל של כ- 50,000 ₪ מעבר לסכומי השקים, שכן, במסגרת ההליך המשפטי נערך גישור במסגרתו הסכים הבנק להשיב להם את כספי השקים.

חקירה נגדית - כבר בדצמבר 2011 ידעו שיש בעיה עם השקים. נעשו שינויים לגבי השקים, אולם סדרה שלמה של שקים כבר נפרעה.

26. **עד תביעה רנ"ג עומרי חודדי** (עמ' 213-227) - ראש צוות חקירה והחוקר האחראי בחקירת הנאשם. נכח בכל חקירותיו של הנאשם, אשר שמר על זכות השתיקה ואף סירב לחתום על החקירות (ת/27-ת/29). תיאר כי מסדרי הזיהוי נערכו ללא סגור מאחר שפנה מספר פעמים לעורך דינו של הנאשם שאמר שאינו יכול להגיע (נ/4).

חקירה נגדית - העד אישר כי במהלך החקירה של הנאשם ביקש הנאשם למסור מידע כלשהו וכי הדבר אף דווח לסגן מפקד היחידה החוקרת. במהלך החקירה טען הנסב כי קיבל את השקים מהנאשם ואף הציג תקליטור בו נשמע הנאשם מתדרך אותו. כשביקש העד לעמת את הנאשם עם הדברים הוא סירב להגיב. מאשר כי גם הנסב היה חשוד בתיק וכן כי לדעתו הנסב היה מעורב בעצמו בעבירות. העד הוסיף כי אם היה הנאשם בוחר לשתף פעולה בחקירותיו, טענותיו היו נבדקות. משבחר הנאשם שלא לשתף פעולה, פעל העד על פי הראיות שהיו בפניו. מאשר כי מסדרי הזיהוי נערכו ללא נוכחות עורך דין מטעם הנאשם מאחר שעורך דין כאמור לא התייצב באותו יום.

27. **עד התביעה רפ"ק נריה מאור** (עמ' 213-202) - במועד החקירה שימש בתפקיד סגן מפקד

מחלקת הונאה מרכז. במסגרת החקירה התקיימה בינו לבין הנאשם פגישה שעל מרביתה הוצאה תעודת חיסיון (ת/31). במסגרת עתירה לגילוי ראיה שהגישה ההגנה הותר לגלות כי בפגישה מסר הנאשם "כתובת של אותו מקום באזורינו שבהם ישנה מחשבים שבאמצעותם זויפו השקים שקשורים לתיק שלי, יש שם שקים מזויפים ומדפסות ויש בן אדם שעובד במקום". העד מסר כי ביום 12.12.12 הגיע לחדרה כדי לתפוס את הרכב של הנאשם כשהוא מצויד במפתח שנתפס במסגרת מעצרו של הנאשם. פתחו את הרכב באמצעות המפתח ותפסו פריטים מתוך הרכב וכן את הרכב עצמו.

חקירה נגדית - העד מסר כי במסגרת הדברים שמסר הנאשם הוא לא מסר כל פרט שניתן היה לבדוק אותו אלא התנה את מסירת המידע בטובות הנאה. העד אישר כי בדק את בקשתו של הנאשם עם הממונים עליו וחזר אליו עם תשובה שלילית. בהמשך מסר העד כי הנאשם ביקש שיחתם עימו הסכם עד מדינה עוד בטרם יבחן המידע שיש בידו וכי הוסבר לו כי לא כך פועלים הדברים. במסגרת החיפוש ברכב נתפסו מספר פריטים כמפורט בדוח הפעולה (ת/36). מטרת תפיסתם של אותם פריטים היתה לצורך משמורת לפני העברת הרכב למגרש מכונות וכדי שלא יעלמו בעתיד דברים יקרי ערך ותעלה טענה של זלזול ברכוש הנאשם.

28. **עד התביעה אריק דריי** (עמ' 227-234) - העד שימש בתקופה הרלוונטית כרכז מודיעין ומשמש באותו תפקיד אף עתה. העד תיאר כי במסגרת חקירתו של הנאשם הבין מהחוקרים כי הוא אינו משתף פעולה ומעוניין לשוחח על החקירה שלו בהיבט מודיעיני. כמה ימים לפני שפגש בנאשם קיבל הוראה מהמטה הארצי, מראש אגף חקירות ומודיעין, כי עליו לפגוש את הנאשם. ביום 27.2.13 נפגש עם הנאשם בכלא הדירים. במהלך השיחה ביקש הנאשם להגיע לעסקה בה הוא יסגיר את שותפיו לעבירה וטען כי הוא אינו הדמות הדומיננטית בפרשה. הנאשם סירב למסור את הדברים בעדות. בנוסף מסר הנאשם כי ידוע לו על מקום שמדפיס דולרים והוא מוכן למסור אותו בתנאי שכתב האישום יבוטל. דריי הסביר לנאשם כי לא ניתן לעשות עסקאות באופן כזה ובתגובה אמר הנאשם כי אם כך פני הדברים הוא אינו מוכן לשתף פעולה.

חקירה נגדית - דריי העיד כי קודם לשיחה האמורה התקיימה "שיחת מסדרון" בה פנה אליו הנאשם ואמר שמעוניין לשוחח עימו ברמה המודיעינית. דיווח על כך למפקד היחידה. החליט שאינו מעוניין לשוחח עם הנאשם ברמה המודיעינית מאחר שהיה חשוד וכל מה שיש לו למסור, צריך להימסר במסגרת חקירותיו. בשיחה שקיים עם הנאשם הבין כי הנאשם מעוניין לנקות את עצמו על חשבון אדם אחר וזאת מבלי להפוך לעד תביעה אלא להישאר במעמד של מקור משטרתי וזאת שעה שהוא מעורב בעצמו בעבירות. לאחר השיחה עדכן את מפקדו. העד מאשר כי אמר לנאשם עוד במעמד השיחה כי לא ניתן לקבל עדות של חשוד בתיק כידיעה מודיעינית.

29. **עד תביעה סניצ'רן בטאט** (עמ' 255-264) - היה מפקד יחידת הונאה בתקופה הרלוונטית, כעת משמש כקצין אח"מ בתחנת קדמה. תפס את רכבו של הנאשם ומסמכים שונים שנמצאו בו כולל צילום תעודת זהות עליה מופיעים פרטיו של הנסב ותמונת הנאשם (ת/51, ת/52, ת/53). ההגנה הצהירה כי הרכב שנתפס הינו בבעלות הנאשם וכי הנאשם הוא הבעלים של חברת מ.ע.ל.

חקירה נגדית - החיפוש ברכב נערך ביום 12.12.12. לא היה בידי המשטרה צו חיפוש. המטרה היתה לאתר את הרכב. התקבלה אינדיקציה לגבי מיקום הרכב ועל כן הגיעו למקום. היה ברשותם מפתח של רכב לקסוס שניתפס אצל הנאשם, ניגשו לרכב הלקסוס שהיה במקום, המתינו מספר דקות, הסתובבו סביב הרכב. בדקו אם השלט של הרכב פותח את הרכב וכאשר הרכב נפתח המתינו עוד מספר דקות. אז ירדה אליהם גברת בשם סיגל כדורי, שהזדהתה כחברתו של הנאשם, אמרה שהרכב שייך לו ושנתבקשה להעבירו מפתח תקווה לחדרה. בוצע חיפוש ראשוני בנוכחותה ולאחר מכן הוזמן גרר לגרור את הרכב. לא הוצא צו חיפוש מאחר שהנאשם כבר

היה עצור מעל שבוע, טען כי אינו יודע היכן הרכב, והרכב אותה על פי מידע נקודתי. החיפוש נעשה כדי שניתן יהיה לגרור את הרכב בבטחה. נעשה חיפוש ראשוני בלבד כדי לבדוק שאין ברכב כלי משחית או כל דבר שעלול לפגוע בשלום השוטרים או הגרר. המסמכים שנתפסו הוכנסו לשקית. לא התבקשה הסכמת הנאשם לבצע החיפוש. זוכר כי הנאשם רצה למסור מידע, אולם הוא לא שיתף במהות המידע ולא ניתן היה לבסס פעולות חקירה. הוצע לנאשם למסור גרסה אך הוא בחר לשמור על זכות השתיקה. הנאשם מסר לאריק דריי דברים כללים. מאשר כי אמר לאריק דריי שישוחח עם הנאשם רק אחרי חקירתו. העד מסר כי גם כיום יכול הנאשם למסור מידע שיש בידו והדבר יבדק. העד הוסיף כי לא זכור לו שום מקרה שבו נותנים לחשוד טובת הנאה מבלי שמסר משהו קונקרטי. ההתנהלות הינה שהחשוד מוסר מידע, נבדקת הכדאיות של אותו מידע אל מול טובת ההנאה ורק אז ניתן להתקדם. הנאשם רצה קודם את מחיקת כתב האישום מבלי שמסר דבר.

30. בנוסף הוגשו מטעם התביעה בהסכמה המוצגים הבאים:

א. **ת/12** - תקליטור ובו מתועדת באודיו שיחת הנאשם עם הנסב, **ת/13** - תמלול השיחה. מקריאת התמלול והאזנה לשיחה עולה כי השניים משוחחים על שקים שהגיעו לידיהם ועל אופן ניכוי העמלה; על גובה השקים שיביאו לבנק; כיצד יופקדו וכיצד ימשכו הכספים בגינם מבלי לעורר חשד. הנאשם אומר כי כפי שהבטיח הוא לא עוזב את הנסב, הוא נמצא לידו צמוד. הנאשם מדמה עם הנסב דיון בבית משפט ומתכנן מה תהיה גרסתו של הנסב אם יחקר. במהלך השיחה מציע הנאשם להנסב שיתן לו שקים בסכומים שונים כדי שיפקיד אותם בבנק ומפציר בו להפקיד אותם מאחר שכעת יש לו "בטחון בניירות".

ב. **ת/55** - הודעה שנגבתה מסיגל כדורי מיום 17.12.12 - ממנה עולה כי היתה ביחסים עם הנאשם לפני שנים. הקשר נותק וחודש כחצי שנה עובר להודעה. במהלך הקשר שלה עם הנאשם הוא היה נוהג ברכב מסוג לקסוס. כשנעצר הנאשם ביקש ממנה עורך דינו להיזיז את הרכב מפתח תקוה והיא העבירה את הרכב לחדרה סמוך לבית הוריה. כאשר ראתה את השוטרים ליד האוטו ירדה לברר את פשר העניין. לא היתה נוכחת בחיפוש, הרכב כבר היה פתוח כשהגיעה, אינה יודעת מה לקחו. כאשר מציג לה החוקר צילום ת.ז שנתפסה ברכב ע"ש משה הנסב מזהה העדה כי התמונה היא של הנאשם.

ג. **ת/56** - אסופת מסמכים בהם מסמכי פתיחת חשבון על שם מ.ע.ל בבנק מזרחי על ידי הנאשם, **ת/57** - פלט רשם החברות ממנו עולה כי הנאשם הינו הבעלים היחיד של החברה.

ד. **ת/58** - מסמך המסכם את הסכמת הנאשם בדבר עובדות שאינן שנויות במחלוקת המתייחס לפרטים טכניים לגבי חלק מהשקים, כגון היכן הופקדו והאם נפרעו. הנאשם חולק לגבי ידיעתו באשר לעובדות אלה.

ה. **ת/63** - מסמכי פתיחת חשבון על שם משה הנסב בצירוף צילום ת.ז עם פרטי הנסב ותמונת הנאשם. מסמכים נאמנים למקור ומתייחסים לת/16-ת/18.

ראיות הגנה

31. **עדות הנאשם** (עמ' 289 ואילך) - הנאשם העיד כי הגיע לביתו של הנסב באוגוסט 2011 כאשר בא לראות יחידת דיור של שכן שלו. יחידת הדיור לא נראתה לו ואז הציע לו הנסב את יחידת הדיור בביתו שתתפנה תוך 20 ימים ובינתיים הנסב השכיר לו את אחד החדרים בבית תמורת ₪ 1,500 והוא מיד

שילם לו. ב- 10.9 יחידת הדיור התפנתה והנאשם עבר אליה ובתמורה שילם להנסב 2,000 ₪. טוען כי ארבעת השקים אשר נטען לגביהם כי העביר בפקס למלאכי לא נשלחו על ידו וכי הוא מעולם לא ראה אותם. לטענתו, פנה אליו אדם, שאת שמו הוא אינו רוצה למסור, ואשר יכולה על ידו א' וביקש לנכות שקים. הוא פנה לרפי מלאכי ואמר לו שיש לו מכר שרוצה לנכות שקים ושאל אותו האם לשלוח את אותו אדם אליו. מלאכי אמר שהוא עסוק וביקש ממנו לפקס לו את השקים. הנאשם הכיר את א' ב- 2007. א' שאל אותו אם מכיר מישהו שפורט שקים, הנסב שמע זאת ואמר שמוכן לקחת אחוזים. הנאשם אמר להנסב כמה אחוזים נוהגים לקחת ואמר לו ש"עשה מה שהוא רוצה". ייעץ להנסב שלא ייתן כסף עד שהשקים נפרעים. הנסב עשה עסקה מול א' וא' נתן להנסב שקים. א' אמר שהוא עובד עם עיריות, מוסדות ובנקים. א' לא הראה לו את השקים. בחודש נובמבר עזב הנאשם את הדירה של הנסב ועבר להתגורר עם חברתו. במאי פנה אליו הנסב וסיפר לו שהשקים של א' חזרו. בהמשך התקשר אליו הנסב וביקש להיפגש בנתניה. כשהגיע למקום סיפר לו הנסב שהשקים שא' נתן לו אינם טובים. אמר להנסב כי אם זה המצב שלא יעבוד עם א' יותר. הנסב אמר כי פתח עוד שני חשבונות בנק וכי א' נתן לו עוד שקים. נפגש איתו מאז כמה פעמים אך ניסה להימנע מלשוחח עימו על א'. בחודש יולי הגיע אליו הנסב ואמר שרוצה לערוך חוזה הלוואה בינו לבין א' כך שיראה כאילו הנסב נתן לא' סכום של כסף וא' נתן לו שקים בתמורה. הנאשם אמר להנסב כי א' נמצא בתל אביב והוא יבקש ממנו ללכת לעורך הדין שלו כדי שיעשו ביניהם הסכם. ב- 17.7 התקשר עורך הדין ואמר כי יש הסכם והנסב צריך לחתום עליו. קבע באותו יום עם הנסב באבן יהודה במשרד עורך הדין, הגיעו וחיכו לעורך הדין. בזמן שחיכו, התקשרה אחותו והודיעה לו כי אחיין שלו נפטר, על כן עזב והלך לאחותו. ביקש מהנסב שיעדכנו. 3-4 שבועות לאחר מכן אמר לו הנסב כי הוא זקוק לעורך דין בדחיפות. נפגשו עם עורך הדין שלו בכפר סבא, ישבו בלקסוס והנסב סיפר לעורך הדין כי קיבל שקים והשקים חזרו כי משהו בהם אינו תקין. הנסב אמר כי מדובר בשקים שא' הביא לו. עורך הדין ייעץ להנסב שלא לקבל יותר שקים. הנאשם אמר להנסב כי הוא הכיר לו את א' ואם נגרם להנסב נזק הוא יגרום לא' להחזיר לו את הכסף. עורך הדין שאל באילו בנקים הפקיד את השקים והנסב אמר שבלאומי ובדיסקונט. לא נאמר במהלך השיחה שהשקים מזויפים אלא כי חתימה לא תקינה. למרות השיחה הזו הנסב קיבל לאחר מכן שק של 65,000 ₪ והפקיד אותו בבנק וטען כי העביר לנאשם 40,000 ₪. בסוף אוגוסט היה לו ויכוח עם בת זוגו והוא הלך לביתו של הנסב. שוחח עם הנסב ואמר לו "אני לא מעזב אותך. אם א' צריך לשלם הוא ישלם" (עמ' 293 שורה 13-15). מטרת השיחה הזאת ואחרות שבאו אחריה היתה לעזור להנסב. לא ידע שהנסב מקליט אותו. לא לקח מהנסב דבר. קיבל מהנסב רק שקים על עבודה שעשה לו. אמר להנסב כי את השקים שלו הוא מעביר הלאה ואם השקים לא יפרעו הוא ירצה לקבל את הכסף חזרה. מעולם לא נתן שקים להנסב. כל עדותו של הנסב היא שקר. לא היה לו כל קשר עם א' מלבד עריכת היכרותו עם הנסב. לא קיבל מא' שקים. פעם אחת א' עזר לו ונתן לו 2,000-2,500 ₪. את

מלכה הכיר כאשר גר אצל הנסב ויום אחד מלכה הגיע להתארח אצל הנסב יחד עם חברתו. מאוחר יותר, בחודש אוקטובר או נובמבר, כשהיה הנאשם בדרכו לצפון, ביקש ממנו הנסב לעבור בביתו של מלכה ולקחת ממלכה סכום כסף עבור הנסב. הנאשם עשה כן ונתן את הכסף להנסב. הנאשם הכחיש שנתן למלכה שקים, והכחיש שנתן להנסב שקים בנוכחות מלכה. במהלך שהותו בכלא הכיר אדם בשם יצחק אברהם אשר מסר לו שקים לגבייה ששייכים לרפי מלאכי. סיכם עימו שאם יצליח יקבל 15%. דיבר עם מלאכי 20-30 פעם בעודו בכלא ואמר לו שאם הוא צריך לשלם הוא ישלם. כשהשתחרר מהכלא בפברואר 2011 ניפגש עם מלאכי מספר פעמים. מאז היו בקשרים טלפונים,

מלאכי נתן לו מידי פעם כסף, סה"כ \$1500 והוא הבטיח שברגע "שיעמוד על הרגלים" יחזיר לו את הכסף. א' התקשר אליו ושאל אם מכיר מישהו שיכול לנכות לו שקים. אמר לו שיפנה אותו למישהו שלאח שלו יש גמ"ח. דיבר עם מלאכי בטלפון ואמר לו שיש בחור שרוצה לנכות שקים, לא אמר לו שמדובר בשקים של עירייה. מלאכי אמר כי כעת הוא עסוק וביקש שישלח לו את השקים בפקס. מסר לא' את מספר הפקס ונתן לו את הטלפון של מלאכי. לא ראה את השקים ולא פיקס אותם. את **אביגיל חזן** הכיר בשנת 1997 כשרצה לחתן את הבת שלו באולם בו היא עבדה. פגש אותה שוב כאשר היה מאושפז. דיברו והיא סיפרה שרוצה לקנות רכב לבתה. נזכר כי היו לו שני שקים שא' נתן לו. נתן את השקים הללו לאביגיל ואמר לה שיעזור לה בחלק מהכסף ואת היתרה היא תביא לו וכך היא באמת עשתה. כעבור 4 ימים כשהשקים חזרו, חזר לא' ואמר לו שהשקים מזויפים, לקח מא' את הכסף והחזיר לאביגיל ולקח ממנה את השקים וקרע אותם. בשלב זה בעדותו החליט הנאשם לחשוף את שמו של א' ולנקוב בשמו המלא של א' - **רימונד סינטס**. הדיון נעצר והנאשם נחקר פעם נוספת תחת אזהרה (נ/8). בהמשך עדותו הציג הנאשם חשבוניות מטעם חברת "אינווסטנט שירותים פיננסיים בע"מ" שהוצאו לסינטס עבור שקים על שם משה הנסב (נ/9א - נ/9ו'). לדברי הנאשם ממסמכים אלו ניתן ללמוד שסינטס אינו אומר אמת. בנוסף מסר הנאשם כי בין המסמכים שנתפסו ברכבו היה גם הסכם בין סינטס לבין הנסב (נ/10). זהו המסמך שנחתם בפני עורך הדין. הוא לקח את ההסכם והחתים את סינטס בפני עורך הדין ומסר אותו להנסב כאשר היו יחד אצל עו"ד באבן יהודה. בשלב זה התקשרה אליו אחותו והודיע על פטירת אחיינו ואז השאיר את ההסכם לחתימת הנסב ואמר לו שיביא לו את ההסכם בתום השבעה. הנאשם הכחיש כי העביר להנסב 30 שקים של עיריית פ"ת, אינו יודע במה מדובר ולא ראה את השקים הללו. לא קיבל עמלות בגין השקים האלו ולא מסר שקים אחרים להנסב. את **גבריאל יעקובוב** ראה כשביקש לפרוט אצלו שקים של משה הנסב ויעקובוב אמר שהוא אינו עוסק בשקים דחויים. לא פרט אצלו ולא קיבל ממנו כסף. את **מוחמד סייף** הכיר באבן יהודה כאשר הוא עבד ליד ביתו. אותה עת שיפץ וביקש ממנו חול, היה זקוק למזומנים וביקש ממנו לנכות לו שק, סייף הפנה אותו **לאליהו ימין** בחדרה. סייף לקח אותו לימין, ימין לא שאל אותו לשמו, לקח ממנו את השק ויום למחרת נתן לו את הכסף בניכוי עמלה של 10%. מאז היה פורט אצלו שקים. מכחיש כי מסר שק של עיריית נתניה לימין. מכחיש כי היה בבנק הבינלאומי ופתח שם חשבון. מי שזיף את תעודת הזהות הינו סינטס. לא פתח חשבון ולא הפקיד שק בסך 60,000 ₪.

32.

חקירה נגדית - טוען כי לא מסר גרסה במשטרה והואיל והמשטרה לא עשתה דבר עם הדברים שמסר כעת. פנה לכל גורמי החקירה הבכירים והם לא הסכימו לדבר איתו. שמו של סינטס לא עלה כי החוקר מראש הטיח בהנסב כי קיבל את השקים מהנאשם. אף אחד מהעדים האחרים אינו מכיר אותו. הם רק שמעו את שמו. העובדה שלסינטס אין עבר פלילי (ת/64) אינה מלמדת דבר. חברת מ.ע.ל. שבבעלות הנאשם הוקמה לשיפוצים. הוקמה כחוק ביום 8.5.11 ולא תפקדה עד לחודש מאי 2012. במאי או ביוני החל לעשות את העבודות הראשונות. שיפץ אבני שפה באבן יהודה. אינו זוכר שמות. טוען כי עבד באופן חוקי וכי יתכן שיש לו אישורים על עבודות שעשה, אולם אינו יודע היכן האישורים. אינו זוכר פרטים של אנשים אצלם עבד, משום שחלפו 3 שנים. שילם לפועלים שלו במזומן, ואין ברשותו אסמכתאות על כך. היה פורט שקים ששילמו לו כי היה צריך מזומן כדי לקנות חומרי עבודה. הקים חברה לצורך שיפוצים כדי שיהיה יותר נוח לעבוד מול ספקים. היו לו ספקים רבים, אך אינו זוכר שמות. לא יוכל להביא את הנתונים האלו בהמשך, לא יוכל להביא לעדות אנשים שלהם ערך שיפוצים ולא יוכל להציג מסמכים המעידים על תשלום לפועלים או בעלי דירות. נשאל מדוע מסר בחקירה בדצמבר 2012

(ת/27) כי אינו עובד ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי שעה שטוען כעת כי החל ממאי 2012 ביצע עבודות במסגרת חברת מ.ע.ל, ומשיב כי לא אמר לחוקר כלום וכי עשה 3,4 עבודות בלבד וזה מה שאמר. מסביר כי פנה לרפי מלאכי עבור סינטס מאחר שסינטס לא הכיר את מלאכי בעצמו. מכחיש כי דיבר עם מלאכי על שקים מזויפים או שידע כי השקים מזויפים. הטענה של מלאכי לפיה הנאשם דיבר איתו על שקים לפריטה עבור עצמו וכי מלאכי חזר אל הנאשם אחרי הבדיקה ואמר שהשקים מזויפים היא שקרית. מכחיש כי אמר למלאכי שמדובר בשקים שקיבל עבור עבודה בעירייה ושהמוטב הוא שותף שלו. גם עדותו של מלכה היא שקרית. הנסב, מלאכי ומלכה שקרנים. גבריאלי יעקובוב אינו שקרן ולא דובר אמת. לטענת הנאשם הוא היה אצלו ופרט אצלו שני שקים של הנסב, אך לא נתן לו שקים מזויפים. לא יודע מדוע שיעליל עליו. באשר לאביגיל, לקח שקים מסינטס ומסר לה. בחלוף חמישה ימים אמרה לו שהם חזרו, אך לא ידע שהם מזויפים. לא עניין אותו מדוע יש לסינטס שקים של עיריית נתניה ולא בדק איתו. בסך הכל רצה לעזור לה. טוען כי לא היה לאביגיל כסף מזומן, היא דיברה עם מנהל הבנק שלה שהיא תפרוט 6 או 7 שקים ולאחר מכן תחזיר את הכסף. מכחיש כי לקח ממנה כסף כפי שמסרה בהודעתה, טוען כי נתן לה שני שקים ומתוכם היא מסרה לו 17,000 ₪. כעבור 5 ימים התקשרה להגיד לו שהשקים חזרו ואז הוא החזיר לה את הכסף. מכחיש שאמר לה כי השקים הם תמורה על עבודה שעשה עבור עיריית חדרה. מכחיש כי קודם חזר שק אחד ואח"כ שק נוסף. טוען כי שני השקים חזרו באותו יום. לא יודע להסביר מדוע כתוב על גבי אחד השקים שמסר לה (ת/45) כי המוטב הוא "משה הנסב". מכחיש כי מסר לימין שק. ימין "שקרן בן שקרן". הנאשם לא הזדהה בפניו כמשה הנסב. לימין יש היכרות עם משה הנסב האמיתי. הנאשם היה בביתו של ימין, אכל אצלו וביקר את בתו בבית חולים, פרט אצלו שקים של החברה שבבעלותו ולכן לא יכול היה להזדהות בפני ימין בשם אחר. לדבריו ימין מפליל אותו מכיוון ש"נפל" עם השיק של עיריית נתניה (ת/42). אינו זוכר אם הזדהה בפני סייף בשם "משה" "לא אומר שכן או לא", בהמשך מכחיש וטוען כי לא הזדהה בשם של אף אחד. סייף משקר, הוא היה נוכח כאשר מסר את השיק הראשון לימין. סייף משקר כי אינו רוצה להסתבך, הוא תאם גרסה עם ימין כדי להפיל על הנאשם את הכל. נשאל מדוע לא הטיח את הדברים בפני העדים ולא חקר אותם לגבי קיומו של סינטס, ומשיב כי לא רצה לחשוף את הדברים עד שיעלה על דוכן העדים. כאשר גילה שסינטס מתעסק בשקים מזויפים ניתק עימו קשר עד שנעצר. ידע שהוא זה שזייף את השקים ברגע שנאמר לו על ידי אביגיל והנסב כי השקים חזרו. לטענתו החוקר אריק דריי משקר. מכחיש כי היה בבנק הבינלאומי ופתח שם חשבון עם תעודת זהות מזויפת. מכחיש כי החתימות שלו. התמונה המופיעה בצילום תעודת הזהות המזויפת זויפה (ת/53). הפנים בתמונה אמנם שלו אולם השיער, צורת הפנים וכל השאר זויף. לא יודע אם צילום תעודת הזהות המזויפת נמצא אצלו באוטו. משה הנסב שקרן. סינטס זייף את השקים ונתן אותם למשה הנסב והם פעלו יחד. הנסב פרט את השקים תמורת עמלה. הנסב פתח חשבונות בנק שונים על שמו והפקיד את השקים. הנסב הפקיד שקים עד לחודש שביעי, הוא הפסיק כי לא קיבל יותר שקים מסינטס משום שגילה שהם מזויפים. נשאל כיצד יודע את כל זה שהרי טען כי אינו יודע מה היה ביניהם, ומשיב כי יודע זאת דרך קבלן שבא לעקל להנסב את הבית ועבד איתו בעבר. מכחיש כי נתן להנסב שקים כלשהם. נשאל לגבי השיחה המוקלטת עם הנסב (ת/12), והשיב כי השיחה ביניהם נסובה סביב שקים שהנסב נתן לו עבור עבודה שביצע אצלו. הנאשם טען כי החזיר לו את השקים שחזרו והנסב נתן לו מזומנים תמורתם. בהמשך מסר כי אינו מבין או אינו זוכר מדוע אמר את הדברים שאמר במהלך השיחה.

טוען כי רכש את רכב הלקסוס ב - 289,000 ₪ מכספי הירושה שקיבל. מציג את מסמכי הירושה (נ/11). קיבל

בירושה 299,029 ל' באפריל 2012 במזומן. לא אמר את הדברים במשטרה כי אין לו אמון במשטרה.

בנוסף הגישה ההגנה את המצגים הבאים:

- א. **נ/1** - חישוב בכתב יד שערך העד משה הנסב על דוכן העדים.
- ב. **נ/3** - מזכר מאת אושרית מלאכי לפיו הנסב עצר בבנק בדרכו לחקירה במשטרה.
- ג. **נ/8** - חקירת הנאשם מיום 26.2.15, ממנה עולה כי הנאשם שמע מסינטס כי הוא זייף מסמכים שונים, ביניהם מסמכים של משרד הביטחון, מסמכי יציאה מהארץ, שקים ודולרים. הנאשם מעולם לא ראה במו עיניו את הזיופים וגם לא ראה את סינטס מזייף את המסמכים בפועל, אך שמע ממנו את הדברים. הנאשם אינו יודע כיצד היה סינטס מזייף את המסמכים ואין בידו כל מסמך שזויף על ידי סינטס. אינו יודע היכן מזייף סינטס את המסמכים. במסגרת ההיכרות שלו עם הנסב נפגשו הנסב וסינטס זה עם זה, דיברו ביניהם והחלו לעבוד יחד. הנסב ניכה לסינטס שקים עד אשר התברר להנסב כי השקים מזויפים. הנסב סיפר לו כי פדה 4 שקים של עיריית פתח תקוה אצל מלכה וביקש ממנו לעבור אצל מלכה ולקחת עבורו כסף. בשלב מסוים עשה עבודות בביתו של הנסב והנסב שילם לו על העבודות בשקים אישיים שלו. בהמשך ביקש הנסב לערוך הסכם עם סינטס על הכספים שהוא חייב לו ואז פנו לעו"ד לצורך חתימה על הסכם כאמור. מוכן להצביע על מקום מגוריו של סינטס ומוכן לעימות עימו.
- ד. **נ/10** - הסכם הלוואה בין סינטס לבין משה הנסב.
- ה. **נ/12** - תצהיר עו"ד שירי מלכי לגבי אמיתות מסמכי הירושה.
- ו. **נ/13** - תצהיר מטעם עו"ד איתן סבג לפיו אדם בשם רימונד סינטס אשר הזדהה בפניו באמצעות דרכון או ת.ז חתם בפניו על הסכם נ/10. וכי הוא זיהה אותו על פי תמונה שהוצגה לו.
- ז. **נ/14** - אסופת מכתבים ששלח הנאשם לגורמים במשטרה על פיהם יש בידו מידע על פרשה גדולה שימסור עליה מידע תמורת טובות הנאה.
- ח. **נ/15** - אסופת מסמכים המתייחסת לרכישת רכב לקסוס לפיה שילם הנאשם סך של 210,000 ₪ וכן מכר בעסקת טרייד אין רכב שברולט קרוז.
- ט. **נ/16** - מסמכי פתיחת חשבון בנק על שם מיכאל סינטס (אחיו של רימונד סינטס) מיום 4.4.12.
- י. **נ/17** - פלט כניסה ויציאה של מיכאל סינטס (אחיו של רימונד סינטס) מהארץ ממנו עולה כי יצא מהארץ ביום 29.9.04 ולא שב.
- יא. **נ/18** - צילומי שקים אשר נמשכו מחשבון הבנק על שם מיכאל סינטס.

טיעוני הצדדים

33. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד רועי רייס, בנוגע לאישומים 1-11 הנאשם פעל באופן הבא: הנאשם החזיק בשקים מזויפים של גורמים שונים. הנאשם מסר את השקים הללו לצד שלישי, בחלק מהמקרים מדובר היה באנשים שאינם עוסקים בתחום ובחלק מהמקרים היה מדובר בחלפני כספים מקצועיים שעבדו ברישיון. בתמורה לשקים קיבל הנאשם את מרבית הסכום שהופיע על השק בניכוי עמלה. השקים הופקדו בבנקים, חלקם כובדו בשל רמת הזיוף הגבוהה וחלקם זוהו כמזויפים. כחלק משיטת הפעולה מסר הנאשם לאותם אנשים הסברים דומים באשר למקור השק (תשלום עבור ביצוע עבודה,

העברת השק ע"י המוטב לנאשם לצורך פריטתו וכו'). שבעה אנשים שונים (מלאכי, מלכה, יעקובוב, חזן, ימין, סייף והנסב) שאין ביניהם כל היכרות מוקדמת העידו על היכרות עם הנאשם ועל שיטת הפעולה. אין מחלוקת אמיתית לגבי זהות הנאשם שכן הוא זוהה על ידי העדים ואף לא הכחיש התקשרות עם אותם אנשים. ריבוי העדים אשר מתארים את אותה שיטת פעולה הינו בעל משמעות נוכח ניסיונו של הנאשם להטיל דופי בעדותו של משה הנסב. יש להדגיש כי כמעט אף אחד מהעדים לא ידע מיהו משה הנסב ולא היתה לו כל היכרות עימו. נוסף לעדויות העדים האחרים, ישנה עדותו של הנסב. מהשיחה שהתקיימה בין הנאשם להנסב ואשר הוקלטה ותומללה (ת/12-ת/13) ניתן ללמוד על אשמתו של הנאשם באופן מובהק. במהלך השיחה הנאשם מדבר באופן מפורש על השקים לעיריות, על האחוזים שהנסב יקבל וכיצד עליו לפעול במקרה שהמעשה יתגלה, וזאת בעוד שהנסב חוזר ומבקש לקבל מהנאשם את החזר החוב שנגרם לו כתוצאה מהשקים שנתן לו הנאשם. הנאשם לא סיפק כל הסבר לדברים, התחמק מלתת תשובות, טען כי הוא "אינו זוכר" ואין לו מה להגיד. לא מדובר בשיחה שיגריתית אלא בשיחה ייחודית ועל כן הטענה להעדר זיכרון אינה יכולה להתקבל. הנאשם ניסה לספק תשובות ללא הצלחה ואף חזר בו מגרסתו וטען כי מסר להנסב שקים של מ.ע.ל וזאת בניגוד לעדותו קודם לכן. גם אם יקבע כי יש בעייתיות בעדותו של הנסב, הרי שעדותו אינה עומדת בודדה אלא נתמכת על ידי העדויות האחרות בתיק ועל ידי השיחה שהוקלטה. עוד יודגש כי בשלב שבו מתבצעת ההקלטה הנסב כבר חדל מלקבל שקים מהנאשם. ההקלטה מתרחשת לאחר השיחה עם עורך הדין ואחרי שהנסב כבר הבין שמדובר בשקים מזויפים. באשר לאישום 12, בו פתח הנאשם חשבון בנק על שמו של הנסב, ת/63 ות/16 הינם מסמכי פתיחת החשבון. המסמכים מלמדים כי הנאשם פתח את החשבון תוך שהוא מציג תעודת זהות שבה מופיעה תמונתו שלו ופרטיו של הנסב. אין כל ספק כי התמונה המופיעה בתעודת הזהות שייכת לנאשם (הנסב מאשר זאת וכן זוגתו דאז, סיגל כדורי בהודעתה ת/55 מאשרת זאת, וגם הנאשם לא חלק על כך שמדובר בתמונתו). אין גם כל ספק כי החשבון נפתח על ידי מי שתמונתו מופיעה בתעודת הזהות, שכן אחרת הפקיד לא היה פותח את החשבון. בנוסף לכך, החתימות המופיעות על גבי מסמכי פתיחת החשבון דומות מאוד לחתימות המופיעות על גבי מסמכי פתיחת החשבון של חברת מ.ע.ל שבבעלות הנאשם. די בכל אלו כדי להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי היה זה הנאשם שפתח את החשבון. נוסף על כך נמצא ברכבו של הנאשם צילום של ת.ז המזויפת. באשר לשאלת הקבלות סבורה המאשימה כי הראיה קבילה על אף שלא היה צו חיפוש וזאת נוכח הנסיבות, היקף המרמה, העדר שיתוף פעולה מצד הנאשם, אינדיקציה לגבי מיקום הרכב והנהל לפיו לא ניתן לגרור הרכב מבלי לבדוק שאין בו כלי משחית או דבר יקר ערך. אולם, גם אם יקבע כי נפל פגם בעבודת המשטרה, על פי מבחני הלכת יששכרוב התוצאה אינה צריכה להיות פסילת הראיה. הנאשם מסר ראשית הודיה בפני שלושה גורמים שונים: במעמד דיון החיסיון (ת/33), באמרתו של הנאשם בפני נריה מאור (ת/35) וכן באמרתו בפני אריק דרי עליה העיד דרי ביום 30.12.14 (עמ' 228 שורה 10 ואילך). הנאשם מסר בכל שלושת המקרים כי הוא יודע מי זייף את השקים, הנאשם לא הסביר כיצד הוא יודע על מערך הזיוף, הנאשם ביקש בתמורה למידע טובת הנאה. כמו כן, למארג הראיות מצטרפת שתיקת הנאשם בשלוש חקירותיו משטרה. בנוסף, נמנע הנאשם מלהביא עדים רלוונטיים מטעמו, מלבד ניסיון לזמן את סינטס, דבר המהווה חיזוק לראיות התביעה. הנאשם אשר טען כי היה בעל חברה אשר עסקה בפעילות מקצועית לא ידע למסור בעדותו שום פרט לגבי ספקים, עובדים או לקוחות. הנאשם לא הצליח לגבות שום דבר שאמר בעדים או בראיות חיצוניות ועל כן יש לדחות את גרסתו. התנהגות מפלילה נוספת של הנאשם היא בקשתו מסיגל, באמצעות ב"כ, להזיז את רכבו ממקום החניה בפתח

תקוה למקום אחר. בנוסף יש שלל ראיות המצביעות על ידיעתו של הנאשם כי השקים היו מזויפים בהם עדויות משה הנסב, אביגיל חזן ורפי מלאכי שמסרו לנאשם כי מדובר בשקים מזויפים, עדות משה הנסב לפיו הנאשם עצמו אמר לעורך הדין כי השקים מזויפים, שקריו של הנאשם לאנשים שונים באשר לאופן הגעת השקים אליו, העדר כל הסבר מצידו לגבי הגעת השקים הרבים מגופים שונים לידיו, שיחת הנאשם עם הנסב המלמדת על עיסוקו של הנאשם בשקים מזויפים וכן ההבדלים בפרטים בין השק שמסר הנאשם להנסב מטעם חברת מ.ע.ל שבבעלותו (ת/3) לשק המקורי מחשבון הבנק של החברה (ת/56, ת/57). אל מול כל ראיות התביעה גרסת ההגנה הינה כי כל עדי התביעה משקרים, גם אלו שהודעותיהם הוגשו בהסכמה. בנוסף מסר נאשם גרסה כבושה שמשקלה על פי הפסיקה נמוך, בה לא סיפק הסברים, לא הטיח באף אחד מהעדים את טענותיו לגבי סינטס ולא הביא אף עד כדי לתמוך בגרסתו. אשר על כן עתר ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם.

34. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד עמית בר, בפרשה זו לא מוצתה החקירה עד תום. לידי המשטרה הגיע שמו של הנאשם, אשר כבר היה לו עבר פלילי ועל כן היה למשטרה נוח להניח כי הוא זה אשר נמצא בלב הפרשה. הנאשם לא כבש את גרסתו, מרגע שנעצר ביקש שוב ושוב לדבר עם גורמים רלוונטיים במשטרה, אולם לא אפשרו לו לעשות כן. מלכתחילה לא אפשר רן בטאט לאריק דרי לשוחח עם הנאשם. בהמשך הגיע אריק דרי אל הנאשם רק משום שהורו לו לעשות כן ולא משום שבאמת רצה לשמוע את דברי הנאשם. לנאשם אישיות מורכבות וצריך היה לגשת אליו בגישה הנכונה כדי לשמוע ממנו את גרסתו. הנסב בחקירתו הבין שהוא מסובך והבין מה החוקרים רוצים לשמוע ומאותו רגע מסר גרסה. הנסב היה מחולל הפרשה. נ/10, הסכם שנחתם בין הנסב לסינטס, הוא הראיה החזקה ביותר, הנסב הבין כי ההסכם הזה קשור לשקים. הוא מביא אותו למשטרה וטוען כי הוא מזויף אבל אף אחד מהמעורבים האחרים בהסכם הזה לא נחקר. גם במהלך המשפט במסגרת השלמת החקירה לא נעשה שום דבר משמעותי כדי לברר את טענות הנאשם, אפילו לא ביררו את עניין פתיחת החשבון על שמו של מיכאל סינטס אחיו של רימונד סינטס, כאשר ברור שאינו בארץ. לא נעשה ניסיון לבדוק מה הקשר בין סינטס להנסב ולנאשם. הנאשם אומר שהוא הכיר ביניהם אך לא היה מעורב במה שקרה ביניהם. לטענת ב"כ הנאשם במצב דברים זה לא ניתן לקבוע מה באמת היתה מערכת היחסים בין השלושה. גם אם ניתן לקבוע שלגבי חלק מהעדים השקים ניתנו על ידי הנאשם, לא ניתן לקבוע שזה כך לגבי כולם. לגבי הנסב, באישום הראשון מקבל הנסב לכאורה מהנאשם שני שקים שנפרעו ב - 20.11.11 ולא כובדו כי היו מזויפים. הנסב טוען שלא בירר מדוע השקים חזרו. לאחר מכן מגיעים עוד 4 שקים של יעקב מלכה, שמכיר את הנסב, לכן ברור שהוא לא חסך ממנו את הפרטים. לאחר מכן, במשך 3 חודשים מקבל הנסב שקים מזויפים וטוען כי לא חשד, אולם פתח שני חשבונות בנק נוספים. בהמשך ב - 1.5 נפתח החשבון בסניף בנתניה אחרי שבוע קודם לכן ננזף הנסב על ידי מנהל הבנק בגין השקים של חברת "עזרה וחסד". החשבון נפתח עם תמונה שהיא של הנאשם אולם לא מדובר בתמונה רגילה אלא בתמונה מעוותת וברור שמי שעומד מאחורי הדבר הוא הנסב. אין כל ראיה שהנאשם היה שם, או פתח בעצמו את החשבון. העובדה שהנסב לא הגיש מידית תלונה במשטרה כשגילה את פתיחת החשבון היא הראיה המוכיחה כי הוא זה שפתח את החשבון או לכל הפחות היה שותף לכך. לגבי המסמכים אשר נתפסו ברכב יש לפסול את כולם. לא היתה כל סיבה להימנע מהוצאת צו חיפוש. החיפוש נערך באופן לא חוקי ללא נוכחות עדים וללא תיעוד. לגבי מלאכי, בסופו של יום הוא אינו יודע מי הביא לו את השקים. מישהו שלח לו אותם בפקס והוא לא יודע להגיד מי. העניין לא נבדק על ידי המשטרה, אלא הסתפקו בשם ברנס. לגבי אביגיל הנאשם לא הכחיש שנתן לה שקים, כשגילה שיש

בעיה החזיר לה את כספה. באשר לימין ברור כי הוא אינו דובר אמת, הוא הגיע למשטרה ולבית המשפט ולא טרח לספר כי הוא מכיר את הנאשם. הוא מסר גרסה כאילו פעם אחת בלבד הגיע אליו הנאשם דרך סייף ונתן לו שיק אחד בעיית, והסתיר את האמת. סייף מספר כי רק הכיר בין הנאשם לימין וזהו. ברור כי יש מאחורי הסיפור יותר. לנאשם אין סיבה לשקר בטענתו שהוא מכיר את סייף. לגבי יעקב מלכה הוא חבר של הנסב ולכן לא ניתן להגדיר אותו כאזרח תמים נטול אינטרסים ואף לגרסתו את השקים קיבל מהנסב כשהיה בביתו. לגבי יעקובוב, גם אם הוא לא שיקר, אין הדבר משליך לגבי האחרים. שנית, לא ברור כיצד הוא זכר את שמו של הנאשם מבלי שביצע רישום של העסקה, מספר חודשים לאחר מכן. כמו כן לא ברור למה שדווקא אצלו יזדהה הנאשם בשמו המלא בניגוד לשיטת הפעולה לה טוענת המאשימה. עדותו של הנסב הפכה לעדות הבסיס וכל שאר העדויות הפכו לעדויות מחזקות. באשר לסינטס, שמו חתום, מזוהה ומאומת על ידי עורך דין על גבי ההסכם. הוא בחר שלא להגיע לבית משפט מסיבותיו שלו, הוא נחקר באופן בלתי ממצה על ידי המשטרה ולא הוטחו בו השאלות החשובות. אחיו לא היה בארץ בזמן שנפתח חשבון על שם האח והחשבון נמצא ביתרת חוב גדולה. המשטרה היתה צריכה לחקור זאת ולא עשתה כן ומשכך צריך הנאשם ליהנות מהספק. על כן עתר ב"כ הנאשם לזכות את הנאשם ולו מחמת הספק בלבד.

דין

חלק כללי:

תיק זה עניינו פרשה של שקים מזויפים אשר נפרטו בחלקם אצל פורטי שקים בעלי רישיון ובחלקם אצל אנשים פרטיים תמורת עמלה והופקדו בבנקים השונים. חלק מן השקים הופקדו בבנקים על ידי הנסב, כאשר לדברי הנסב קיבל את השקים מהנאשם, הפקיד אותם בבנקים ומסר לנאשם את הכסף בניכוי עמלה. שקים אחרים הופקדו על ידי אחרים. חלק מהשקים כובדו על ידי הבנקים וחלקם זוהו כמזויפים וחזרו. כתוצאה מכך נגרם לחלק מבעלי השקים נזק כלכלי משמעותי. בלב הפרשה ניצב הנאשם, אשר לטענת המאשימה היה זה שהפיץ את השקים המזויפים. המאשימה אינה טוענת כי הנאשם היה זה אשר זייף את השקים בפועל, ואולם אין מחלוקת כי השקים אכן היו מזויפים. לטענת ההגנה הנאשם לא ידע כי השקים מזויפים ואף לא היתה לו כל נגיעה לשקים האמורים, אלא כל חלקו הסתכם בכך שערך היכרות בין משה הנסב לבין אדם אחר, שתחילה סירב לנקוב את שמו אך בהמשך מסר כי מדובר בסינטס רימונד, וכי לא היתה לו כל ידיעה באשר למעשיהם של השניים.

טרם הדין לגופו של עניין מן הראוי להתייחס לסירובו של הנאשם לנקוב בשמו של מי שלטענתו זייף את השקים ועומד במרכז הפרשה. לאורך זמן רב בו התנהל התיק ואף בשלב חקירת הפרשה במשטרה, סרב הנאשם בנחרצות למסור את שמו של אותו אדם. במהלך חקירתו במשטרה שמר הנאשם על זכות השתיקה, דרש להיפגש עם גורמי מודיעין וטען כי יהיה מוכן למסור את גרסתו רק אם יובטח לו כי לא יוגש נגדו כתב האישום או שכתב האישום יבוטל. במהלך פרשת התביעה בחר הנאשם שלא להטיח באף אחד מעדי התביעה את שמו של מי שלכאורה עומד לטענתו בלב הפרשה. בשלב מסוים במהלך עדותו במסגרת פרשת ההגנה, החליט הנאשם מיוזמתו לנקוב בשמו של מי שלטענתו עומד בלב המעשים. בשלב זה ביקש הנאשם להיחקר ולמסור את הידוע לו, וכן ביקש להוביל את המשטרה אל אותו אדם. על כן, נעצרה העדתו של הנאשם בבית המשפט וניתנה למשטרה הוראה לבצע השלמת חקירה באופן מידי וללא דיחוי. מספר ימים לאחר מכן הנאשם נחקר על ידי המשטרה

ומסר את גרסתו.

מהימנות ומשקל העדויות

37. בטרם הדיון באישומים השונים, יש לדון ולהכריע בשאלת מהימנות עדי התביעה אל מול מהימנות הנאשם. זאת בשים לב לכך שסוגיית המהימנות מהווה את המחלוקת המרכזית בתיק זה.

38. **עדות עד התביעה מר משה הנסב** - בכל הנוגע לעדותו של הנסב סבורני כי מן הראוי לבצע פלגין דיבורא, לקבל כמהימנה את עדותו בכל הקשור לחלקו הנאשם במעשים, אך לא בהכרח לאמץ במלואה את טענתו לפיה לא היה מעורב כלל ולא ידע בזמן אמת דבר וחצי דבר על כך שהשקים שהופקדו היו מזויפים.

ככלל, הנסב העיד באופן בהיר, קוהרנטי ורצוף. העד אף לא הסתיר את עברו הפלילי. העד תיאר בפירוט רב את כל מעשיו של הנאשם, האופן בו קיבל לידי את השקים מהנאשם, סכומי הכספים, התאריכים בהם נתנו והסברים שנתן לו הנאשם לגבי מקור השקים.

בכל הנוגע לעדותו באשר למעשיו של הנאשם מסר הנסב את גרסתו בצורה סדורה וקוהרנטית, העיד באופן ברור לגבי כל המסמכים שנתפסו, מסר הסברים למעשיו ולמעשי הנאשם ועשה רושם מהימן. בכל הנוגע לעדותו של העד באשר לסכומי השקים והמועדים שהם ניתנו וכן סכומי הכסף השונים מסר העד עדותו באופן עקבי וקוהרנטי וגם ניסיונות ההגנה לקעקע את עדותו לא צלחו ומכאן כי חלק זה של עדותו ראוי לאמון מלא. עדותו של הנסב בנוגע לחלקו של הנאשם במעשים נתמכת על ידי ראיות נוספות, לרבות בשיחה עם הנאשם אשר הנסב הקליט ללא ידיעת הנאשם, שקים ומסמכים שונים אשר משתלבים בעדותו, וכן עדויותיהם של עדים נוספים.

לעומת זאת, כאשר נחקר העד בחקירתו הנגדית לגבי חלקו שלו במעשים ולגבי ידיעתו באשר לפליליות המעשים, החל העד להשתהות ולהסס, נראה היה כי העד מפחית מחלקו ומעוצמת הידיעה שלו לגבי הנעשה ותשובותיו היו לעיתים חסרות הגיון פנימי. כך למשל הסבריו לגבי קבלת מספר רב של שקים בסכומים גדולים אשר חזרו מהבנק פעם אחר פעם, ולא עוררו את חשדו. העובדה שהנסב המשיך לקבל מהנאשם שקים נוספים בסכומים גדולים, מבלי לבדוק את סיבת חזרתם של השקים הקודמים מקשה על קבלת טענתו לפיה כלל לא חשד לגבי "כשרות" השקים. כמו כן, קיים קושי לקבל את גרסת הנסב באשר לפתיחת שני חשבונות בנק בשני בנקים שונים לכאורה כדי לבחון את התנאים והשירות בכל סניף וזאת מבלי לסגור אף אחד מהחשבונות, פניה לעו"ד עליו המליץ לו הנאשם לאחר שכבר ידע כי מדובר בשקים מזויפים, חתימה על הסכם פיקטיבי (נ/2) כדי להקל על הנאשם לפרוע שקים שלו בשוק האפור ועוד. העובדה שהנסב לא פנה להתלונן במשטרה גם כאשר גילה כי נפתח חשבון בנק על שמו ללא ידיעתו כמו גם אמירתו הנחרצת לפיה הוא בטוח כי לא היה זה הנאשם שזייף את השקים (עמ' 62 שורה 10-11), מטילות צל על טענתו שלא ידע דבר על פליליות המעשים. בנוסף, גם טענתו של הנסב לפיה הוא היה "קוף" (עמ' 134 שורה 29) מלמדת לכל הפחות על חשדו בדבר פליליות המעשים ושומטת את הקרקע תחת טענת תום הלב שלו.

עם זאת, הנסב אף העיד כי את השקים הפקיד בחשבונותיו האישיים וכן כי כאשר גילה כי מדובר בשקים מזויפים, זמן רב לפני שהחלה החקירה בעניינו חדל מלקבל שקים מהנאשם (עמ' 63 שורות 14-15). יש לציין כי גם הנאשם העיד כי הנסב הפסיק לקבל שקים (מסינטס) כאשר גילה כי הם מזויפים (עמ' 341, שורות 14-17), דבר שיש בו כדי לחזק את הטענה כי בשלב הראשוני שבו קיבל שקים, לא ידע כי מדובר בשקים מזויפים.

בסופו של דבר, עדותו של הנסב עשתה רושם מהימן בכלל, ובכל הנוגע לחלקו של הנאשם במעשים בפרט. ברם, לגבי טענתו של הנסב בדבר העדר ידיעה או חשד כלשהו בזמן אמת לכך שמדובר בשקים מזויפים, יש להתייחס בזהירות הראויה לטענה זו.

כאשר עדות הינה מהימנה בחלקים מסוימים שלה, ומעוררת קשיים בחלקים אחרים שלה, קיימת סמכות לפלג את הדיבור, לאמץ חלק אחד מעדותו של העד ולדחות חלק אחר, ואין חובה לראות עדותו של עד כחטיבה שלמה אחת אשר יש לקבלה או לדחותה באופן מלא. ניתן לערוך הבחנה בדברי העדות כדי לנסות לבוד בין האמת לשקר, וזאת על-ידי היעזרות בראיות קבילות ואמינות אחרות או על פי מבחני ההיגיון והשכל הישר כדי לחלץ את "גרעין האמת" מן העדות. בית המשפט רשאי לערוך הבחנה בין מספר רבדים או חלקים של אותה העדות ובלבד שיעשה זאת בזהירות וינמק מה הביאו לקבלת חלקה האחד של העדות ודחיית חלקה האחר (לעניין זה ראו בין היתר ע"פ 526/90 **בלזר ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד מה(4) 133, 185; ע"פ 3124/91 **כהן ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד מז(3) 413, 406; ע"פ 7046/96 **מזרחי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא(2) 691, 694; ע"פ 6157/03 **הוך נ' מדינת ישראל**, עפ 5762/13 **פאעור נ' מדינת ישראל** (21.10.14), ע"פ 1275/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.9.2009), רע"פ 8953/08 **סריקוב נ' מדינת ישראל** (12.11.2008)).

לאחר בחינת מכלול הדברים שנאמרו על ידי הנסב, סבורני כי ניתן להניח לטובת ההגנה את האפשרות שהנסב לכל הפחות עצם את עיניו לגבי מעשיו של הנאשם, אם לא ידע על הדברים באופן ממשי. עוד ניתן להניח לטובת הגנה כי העד ביקש להמעיט בחלקו במעשים וזאת כדי שלא לחשוף עצמו להליכים פליליים, במיוחד נוכח העובדה שהעד אינו עד מדינה ולא הובטחה לו כל טובת הנאה, ומשכך הוא חשוף לנקיטת הליכים פלילים נגדו. עם זאת, בכל הנוגע לעדותו באשר לחלקו של הנאשם, לא נמצאו סתירות מהותיות ועדותו עשתה רושם מהימן. עדותו של העד היתה ברורה וגובתה במסמכים ובעדויות של עדים אחרים. עדותו של הנסב הינה בעלת היגיון פנימי רב, ואף משתלבת ועולה בקנה אחד עם עדויות עדי התביעה האחרים, ועל כן יש לקבלה כמהימנה. עוד יודגש, כי אף אם הנסב חשד או אף ידע על מהות המעשים, ניכר כי הנסב לא היה הדמות הדומיננטית בפרשה, והוא אינו מחולל הפרשה.

39. **עדות שאר עדי התביעה -** במסגרת פרשת התביעה העידו עדים נוספים אשר מסרו עדותם באשר למעשי הנאשם ותמכו עדותם במסמכים. מתוך עדויות העדים עלה כי לאף אחד מעדי התביעה לא היה סכסוך עם הנאשם או אינטרס לפגוע בו או להפלילו. העדים ברובם אינם מכירים זה את זה ולחלקם היכרות מוקדמת כלשהי עם הנסב. כך למשל העיד **העד רפאל מלאכי** אשר משמש כיו"ר אגף הרווחה בהסתדרות הכללית ועו"ד במקצועו. מכיר את הנאשם במסגרת קשר שנוצר ביניהם על רקע שקים שלו. העד ניסה לסייע לנאשם בפרטת שקים של עיריית פתח תקוה. כמו כן העיד **העד גבריאל יעקובוב**, שהינו בעל עסק מורשה של מתן שירותי מטבע בנתניה, אשר הכיר את הנאשם על רקע פרטת שקים שהנאשם מסר לו. בנוסף העידה **אביגיל חזן**, שמהימנותה לא נסתרה ועדותה אף הוגשה בהסכמת הצדדים, אשר יחסיה עם הנאשם היו על רקע רצונה לרכוש לבתה רכב וקבלת שקים מהנאשם, כמו כן העידו **מוחמד סייף ואליהו ימין** אשר הכירו את הנאשם בשם "משה" או "משה הנסב" לאחר שפנה אליהם בבקשה לפרטת שקים והם סייעו לו בכך. העידו **חננ'ל דשטין** שהינה גזברית בעירייה שההגנה לא חלקה על מהימנותה, וכן **מאיר כהן** שהינו בעל חברת "עזרה וחסד" אשר כלל אינם מכירים את הנאשם. מסרו עדותם גם **רומן טרייגר וישככר טביב** אשר העסיקו בשלב מסוים את הנאשם באופן זמני כנהג. העידו גם **יעקב מלכה ורמי גרשון** אשר הכירו את הנסב וקיבלו ממנו שקים השייכים "לדייר שלו", הוא הנאשם.

העדים העידו באופן קוהרנטי וברור, ללא סתירות ובאופן שהשתלב עם מארג הראיות הרלוונטיות לאותו אירוע לגביו העידו. עדויותיהם של העדים תמכו זו בזו ובעדותו של הנסב, הצביעו על מאפיינים דומים בשיטת הפעולה של הנאשם ועמדו בניגוד ברור לגרסת הנאשם אשר לא מסר כל הסבר מניח את הדעת לעדויותיהם נגדו. כך לגבי העובדה כי הנאשם הציג עצמו בפני חלק מהם בשם "משה" או "משה הנסב", כך לגבי הטענה של הנסב כי השקים ניתנו לו על ידי "דייר שלו", כך גרסת חלק מהעדים לפיה הנאשם מסר להם כי השקים ניתנו לו "בגין עבודות שביצע" לגורמים מוסדיים שונים ועוד. לא נמצא הסבר מניח את הדעת לטענת הנאשם לפיה כל עדי התביעה, על אף שאין ביניהם היכרות ואין בינם לבין הנאשם סכסוך כלשהו, יפלילו אותו. על כן אני מקבל את עדויותיהם וקובע כי הן מהימנות. באשר לעד התביעה אליהו ימין, אשר בחקירה הנגדית שינה מעדותו ואישר כי מכיר את הנאשם, פגש בו לפחות 50 פעם ואף פרט לו שקים של חברת מ.ע.ל., סבורני כי ההסבר שנתן הנאשם לשינוי בגרסתו לפיו לא רצה להחמיר עם הנאשם ולסבך אותו יתר על המידה כמו גם העקביות בגרסתו באשר לאופן ההיכרות עם הנאשם, אשר נתמכת בעדותו של מוחמד סייף, והשם בו הזדהה בפניו הנאשם (משה הנסב) יש בהם כדי לא לפגום במהימנות עדותו. באשר לעד התביעה מוחמד סייף, התרשמתי כי העד ניסה לצמצם מחלקו ולהרחיק עצמו מהמעשים המתוארים. עם זאת, עדותו של העד כי הנאשם הציג עצמו בשם "משה" וביקש להיפגש עם אדם אשר יפרט עבורו שקים דחויים, כמו גם ההיכרות שערך בינו לבין אליהו ימין, אשר מגובה בעדותו של ימין מביאה למסקנה כי יש לקבל את עדותו.

40. **עדות הנאשם - אין ביכולתי לקבל את עדות הנאשם כמהימנה, וזאת מן הטעמים הבאים:**

א. **סתירות פנימיות וחוסר היגיון פנימי בגרסת הנאשם -** במהלך מסירת עדותו (ואפילו בחקירה ראשית) סתר הנאשם את עצמו מספר פעמים. כך למשל טען כי מעולם לא קיבל שקים מסינטס (עמ' 294 שורה 22), ובהמשך מסר כי קיבל ממנו שני שקים שאותם נתן לחזן (עמ' 296 שורה 21). בהמשך טען כי על אף הודעתה של חזן, שאותה הסכים הנאשם להגיש כראיה לאמיתות תוכנה, כלל לא ידע כי מדובר בשקים מזויפים, וכן הכחיש כי לקח מחזן כסף, הכחיש כי סיפר לה שאת השקים קיבל עבור עבודה שעשה לעיריית חדרה, ואף לא ידע להסביר כיצד על אחד מהשקים שמסר לה, המוטב הוא "משה הנסב", וטען כי כלל לא הסתכל על השק. בהמשך, בחקירתו הנגדית טען כי לא מסר להנסב מעולם שום שק, אך משהוצג לו תימלול שיחתו עם הנסב (ת/13) חזר בו וטען כי מסר להנסב שקים של חברת מ.ע.ל. כדי לסייע לו. כמו כן, בחקירתו הראשית חזר וטען הנאשם כי חלקו בפרשה היה שולי ושהוא אף הבהיר להנסב כי הוא "לא בתמונה" (עמ' 292, שורה 30) וכי הוא "אינו אחראי" (עמ' 290 שורה 30) למה שקורה בינו לבין סינטס. עם זאת, אישר הנאשם כי אמר להנסב "אני איתך... אם נגרם לך נזק אני אגרום לו להחזיר לך את כל הכסף שנגרם לך" (עמ' 293 שורה 1-2) וכן אמר לו "אני לא אעזוב אותך. אם א' צריך לשלם הוא ישלם" (עמ' 293 שורה 13-15). הנאשם גם הבטיח להנסב כי "שערה משערות ראשו לא תיפול" (עמ' 293, שורה 14) ושם מישו חייב לו כסף הנאשם ידאג לכך שיוחזר לו. שלל אמירות אלו מחזקות את גרסת הנסב ושוללת את מהימנות גרסת הנאשם בדבר אי מעורבותו. שהרי אם הנאשם לא ידע שהשקים מזויפים ולא היה מעורב ישירות במסירתם להנסב, אלא רק קישר בינו לבין סינטס, לא ברור מדוע חש הנאשם מחויב לשמור על הנסב לבל יפגע. כמו כן, לאורך כל עדותו הנאשם ניסה להתחמק מלתת תשובות ברורות, חזר והשיב על שאלות ב"כ המאשימה בתשובות כגון "לא יודע", "לא זוכר", "שיוכיח" וכו'. הנאשם לא הצליח ליישב את הסתירות בגרסתו, טענתו לפיה הוא תם לב ואינו מעורב בשום דבר נסתרה כאמור, שוב ושוב על ידו. מתוך גרסתו של הנאשם עולה כי הוא ידע היטב על המתרחש והיה מעורב באופן

מלא בנעשה. כך למשל ידע שהשקים חזרו, ידע שהם מזויפים, ידע מי מזייף אותם, ידע כי נחתם הסכם פיקטיבי אצל עורך הדין, דאג להרגיע את הנסב, הנחה אותו והפציר בו כיצד עליו לפעול. כמו כן הדברים שאמר הנאשם להנסב בת/12 אשר תומללו בת/13 מוכיחים כי הנאשם ידע והיה בעל מעמד בכיר בכל הנעשה ואף הנחה את הנסב מה לעשות במקרה שיתנהל נגדו הליך משפטי בנושא.

בהקשר זה מן הראוי להביא מקצת מחילופי הדברים שהיו בין הנאשם לבין הנסב בשיחה ביניהם אשר הנסב הקליט. דברים אלה מדברים בעד עצמם, כדלקמן:

"הנאשם: משה, זה לא אתה, זה לא אני... זה בן אדם יכול להביא אותי 10 שנים בית סוהר. הוא יודע שאם אני אכנס 10 שנים הוא יהיה בחולות אשדוד.

...

הנאשם: אתה קיבלת 20 אלף שקל על צ'ק מסוים נכון? אתה זוכר?

הנסב: כן.

הנאשם: אני לקחתי 5 אלף שקל, וזה שיושב שמה לוקח 35 אחוז, זה שמפיל עושה את זה לוקח 35 אחוז, זה שמביא לי אותם מקבל את ה-35... ה-25 אחוז.

...

הנאשם: אני לא מכיר אותם, אני מכיר בן-אדם אחד...

הנסב: את מי אתה מכיר?

הנאשם: את זה שנתן לי...

הנסב: כן.

הנאשם: את הנייר ולקח על ידי... הוא הוריד לכיס על ידי אומר לי ניסים קח זה מה שמגיע לך, זה מה שמגיע לי, השאר עובר לידיים השניות.

...

הנאשם: גם את השקים של... וגם של... נתתי לך 10 ו-15 על מזומנים, ו-18 על מזומנים ו-7 מזומנים, משה אני זוכר מה נתתי.

...

הנאשם: אני אבוא, ואגיד לך משה, יש 2 צ'קים, תפקיד ביום שלישי צ'ק של 25 ותמשוך אותו ביום.

הנסב: יש לך צ'קים כאלה?

הנאשם: אני יכול להביא אחד, או אני אגיד לך תשמע קח צ'ק של 45 אלף שקל שיעבור, נחכה עוד שבוע, נשים עוד 45 אלף שקל, יעבור, נחכה עוד שבוע, נעביר עוד 45 אלף שקל ונפסיק גם אם ניתנת אפשרות כזאת.

...

הנסב: של מי ה- 45 אלף שקל האלה?

הנאשם: של פתח... של נתניה...אתה שומע? יעבור אותו, יעבור אותו נפקיד עוד 45 אלף ונגמר הסיפור...אני יכול להרוויח כסף.

...

הנאשם: הם דואגים לי, לא אני דואג, אני לא נכנס בפנים, אני לא יודע, אני רק אומר, תשמעו, תביאו לי בין 39 ל- 40, 45 כל עוד שזה לא 50 אין בעיה, אין אפילו הלבנת הון, אתה מבין? אז אם הביא צ'ק כזה 39 ואחרי זה נפקיד 36 או 43 ואחרי זה נפקיד 35 תמיד נשנה את המוגבלות 4 צ'קים זה הכסף שיכסה אותך ואותי ונגמר הסיפור.

הנסב: נניח עכשיו שזה עובר, והם התעוררו עוד שנה שיעברו על התקציבים...

הנאשם: רבותי אני פרטן, אותי לא מעניין".

בהמשך מבצעים השניים סימולציה של משפט והנאשם מנחה את הנסב כיצד להעיד אם ידרש לכך:

"הנאשם: תבעה אותי עיריית נתניה, 300, 400 אלף שקל.

הנסב: נכון, יכול להיות מצב כזה.

הנאשם: תהיה שופט.

הנסב: בסדר.

הנאשם: אל תכיר אותי, אני משה הנסב, אל תכיר אותי. אדוני, אני יכול להראות לאדוני באיזה תאריכים ניקיתי, שילמתי הרווחתי...זה שהעירייה לא בודקת את עצמה ביום יומית בחשבון שלה ורואה אם הצ'ק הזה טוב או לא טוב או הבנק נתן אישור או לא, זה לא מעניין אותי. אני בן אדם אזרח, אני לא במערכת. אני לא מכיר את עיריית נתניה... אני לא לקחתי את הכסף, אני הרווחתי סך הכול שלושה וחצי אחוז על פירעון השיק, מתוך 400 כולה 12 אלף, 26 אלף, 60 אלף, זה אוכל של הילדים... בוא אתה שופט מה אתה אומר לי..."

ובהמשך:

"הנאשם: אני רק מזהיר אותך שלא תטעה בפה, כי איתי לא טועים.

הנסב: אתה זוכר שאמרת לי שגם אם צריך למכור את האוטו.

הנאשם: אני אמכור.

...

הנאשם: אם אני יכול להביא 50 אלף שקל, למה אני צריך למכור את האוטו".

דברים אלה כשלעצמם מוכיחים לא רק כי הנאשם היה מעורב בפרשה, אלא אף את מעמדו הדומיננטי של הנאשם וכן את יחסי הכוחות שבין הנאשם להנסב. אמנם יש בהם כדי להצביע לכאורה אף על מעורבות של אחרים, ואולם דברים אלה אינם משאירים ספק באשר למעמדו הבכיר של הנאשם ביחס להנסב. מהדברים ניתן ללמוד כי הנאשם הוא בעל הידע והניסיון, הוא זה שמפציר בהנסב ומנחה אותו כיצד לפעול ואף "מכין" אותו לאפשרות שיחקר בנושא ומסביר לו כיצד יהיה עליו

להשיב לשאלות בחקירה. דברים אלו שוללים מכל וכל את האפשרות לתת אמון בעדות הנאשם, בפרט שעה שאין בפי הנאשם שום הסבר מניח את הדעת לדברים האמורים לעיל. ההסברים שנתן הנאשם לתוכן השיחה, במהלך עדותו רחוקים מלהניח את הדעת או להוות הסבר הגיוני. כך למשל מסר הנאשם בעדותו כי כשאמר בשיחה "יש לנו 50,000 ₪ צריך להוציא את זה ולא יעזור לך כלום משה לא לי ולא לך" (עמ' 3 שורה 17 לת/13) התכוון לחוב שיש להנסב כלפי הוצל"פ. וכן כי כשאמר בשיחה "תשמע קח שק של 45,000 ₪ שיעבור נחכה עוד שבוע נשים עוד 45,000 ₪ יעבור נחכה עוד שבוע, נעביר עוד 45,000 ₪ ונפסיק" (שורה 25) התכוון לכך שיתן להנסב שקים שלו דחויים כדי שיפרטו אותם, אולם בסופו של דבר לא נתן לו. הנאשם טען תחילה כי התכוון לשקים של מ.ע.ל, בהמשך מסר כי לא יודע על אילו שקים דיברו. הנאשם לא הצליח לספק הסברים לאמירתו "של פתח ... של נתניה אתה שומע? יעבור אותו, יעבור אותו נפקיד עוד 45,000 ונגמר הסיפור. ה- 50 שאתה לוקח של הערבות הבנקאית תחזיר אותה תביא את הערבות ניקח את הכסף חזרה אני יכול להרוויח כסף" (שורה 9 בעמ' 4). בהמשך מסר הנאשם כי כשהנסב אמר "אתה זוכר שאמרת לי שגם אם צריך למכור את האוטו אתה תמכור" (עמ' 9 שורה 26) התכוון לכך שהנסב ימכור את האוטו של הנסב, אך לא ידע להסביר מדוע אפשרות זו עלתה. הנאשם לא ידע להסביר למה התכוון הנסב כשאמר שלקח שתי הלוואות, אחת כדי לתת לנאשם. הנאשם טען כי אינו זוכר למה התכוון כשאמר "אני נותן לך אפשרויות כבר שבוע וחצי אני מתחנן אליך...בהתחלה פחדתי לדבר על הנושא של הניירות והיום יש לי ביטחון מלא שזה בסדר גמור אז אני אומר לך עוד פעם, לך תפקיד 39,000" (בעמ' 12 ש' 10).

ב. **ראשית הודיה -** הנאשם מסר בפני גורמים שונים, במהלך החקירה והן במהלך ניהול המשפט אמירות שונות אשר יש לראות בהן ראשית הודיה. במעמד הדיון בבקשת להסרת החיסיון (ת/33) אמר הנאשם לפרוטוקול "אמרתי שאני מוכן לתת את האדם שזייף את השקים...תחתום איתי". בפני החוקר אריק דריי מסר הנאשם "כתובת של מקום באזורנו שבהם ישנם מחשבים שבאמצעותם זויפו השקים". באוזניו של החוקר אריק דריי הוסיף ואמר הנאשם כי הוא "מעוניין להסגיר את שותפיו לעבירה ולטענתו הוא לא העיקרי בפרשה" (עמ' 228). בכל אמירותיו של הנאשם עולה שהנאשם ידע כי מדובר בשקים מזויפים ואף ידע מי הוא שזייף את השקים. בנוסף, העובדה היא שלאורך אמירותיו של הנאשם עולה כי הוא מוכן להסגיר את "שותפיו" או את המעורבים הנוספים בפרשה, היינו הנאשם שב וקשר את עצמו לביצוע המעשים. אמירות אלו עומדות בניגוד מוחלט לגרסתו של הנאשם בדבר העדר מעורבות מוחלטת ותום לב.

ג. **דרישה לטובת הנאה בטרם מסירת גרסה -** לגרסת הנאשם הוא תם לב ואינו מעורב בדבר. בעדותו מסר כי לאחר שסינטס פנה אליו והציע לו לפרוט שקים, הנסב שמע על כך והחליט לעשות זאת תמורת עמלה. הנאשם קישר בין הנסב לסינטס ולימד את הנסב כמה עמלה לגבות וכיצד לפעול ולא מעבר לכך. כאשר השקים חזרו פנה אליו הנסב והוא רק ניסה לסייע לו. לגרסתו הוא מעולם לא קיבל שקים ולא נתן שקים ואף לא ידע כי השקים מזויפים. גרסה זו נסתרת נוכח טענתו למן ההתחלה לפיה הוא מוכן למסור מידע לגבי המעורבים ולגבי כל הפרשה כולה תמורת ביטול כתב האישום נגדו. שכן אם הנאשם אכן לא היה מעורב בדבר, הרי שכל שנדרש ממנו הוא למסור את גרסתו. על פי היגון זה אם היה הנאשם, כגרסתו, חף מפשע הרי שממילא אין הוא זקוק ל"טובת הנאה" בדמות הסכם עם המאשימה ואף לא צריך למסור את המידע שברשותו כמידע מודיעיני כפי שדרש. עמידתו של הנאשם על כך שהמאשימה תתחייב לבטל את כתב האישום נגדו בטרם הוא ימסור את הידוע לו על הפרשה מחזקת את המסקנה

בדבר מעורבות משמעותית של הנאשם בנעשה.

ד. **עדות כבושה -** עדותו של הנאשם הינה עדות כבושה אשר נמסרה לראשונה במהלך פרשת ההגנה. הסברו של הנאשם לכבישת גרסתו לפיה נבע הדבר מסירוב המשטרה והמאשימה לאפשר לו את מסירת גרסתו במסגרת מסירת מידע מודיעיני או תמורת ביטול הגשת כתב האישום נגדו, אינו מצדיק את כבישת עדותו של הנאשם.

ה. **סתירה בין עדותו של הנאשם לעדות שאר העדים והראיות -** הנאשם לא הצליח להסביר את הפערים בין גרסתו לגרסת העדים האחרים והראיות האחרות שהוגשו בתיק. גרסתו נסתרה פעם אחר פעם על ידי העדים השונים וזאת אף בהתעלם מעדותו של הנאשם. הנאשם לא הצליח להסביר מדוע כל עדי התביעה בתיק מנסים להפלילו ושב וטען כי כל עדי התביעה משקרים. הנאשם לא הצליח להסביר כיצד יתכן שחרף העדר מעורבותו, כטענתו, כל עדויות העדים האחרים מובילות אליו. מדוע עדי התביעה מכירים אותו ומזהים אותו כמי שמסר להם את השקים, ולעומת זאת רובם כלל אינם מכירים את הנסב ולגבי סינטס כלל לא נשאלו. ריבוי העדים אשר מצביעים על הנאשם כמבצע העיקרי של המעשים, כאשר עדי התביעה נמצאו כמהימנים, וכאשר מדובר במעשים דומים, אינם מאפשרים לקבל את עדותו של הנאשם כמהימנה, ויש בה כדי לשלול מכל וכל את טענת הנאשם בדבר תום ליבו.

ו. **העדר ראיות חיצוניות שיש בהן כדי לתמוך בעדות הנאשם -** הנאשם לא הביא כל ראיה חיצונית מטעמו שיש בה כדי לתמוך בגרסתו. גם טענותיו כי במשך התקופה הרלוונטית עבד במסגרת חברת מ.ע.ל שבבעלותו וביצע עבודות שיפוצים לאנשים שונים אשר הכניסו כסף לחברה לא נתמכו בכל ראיה חיצונית. הנאשם לא ידע לנקוב בשמות של לקוחות, ספקים או עובדים מטעמו. הנאשם לא הצליח להציג שום הסכם, חוזה, קבלה או חשבונית שיש בהם כדי לחזק את הטענה לפיה פעל במסגרת חוקית להכנסת כספים לחברה ממנה מסר שקים שונים לפריטה.

בסיכומי של דבר, גרסתו של הנאשם, אשר שוללת כל מעורבות במעשים או ידיעה שהשקים מזויפים, דינה להידחות. מדובר בגרסה שלא ניתן לתת בה אמון כלשהו. בגרסה זו, אשר מכחישה את מכלול האירועים, יצר הנאשם יריעת מחלוקת רחבה עד מאוד מול עדי התביעה, באופן אשר אינו מאפשר לתת אמון כלשהו בגרסת הנאשם. ניסיונו של הנאשם להטיל את האחריות למעשים על גבם של אחרים (הנסב או סינטס) דינו להידחות. אכן, יש להניח שהיו בפרשה מעורבים נוספים, ושהנאשם קיבל מאדם אחר כלשהו את השקים המזויפים, וכפי שאף אישר הנסב, יש להניח שלא הנאשם היה מי שזייף את השקים, ומכאן שאינו המעורב היחיד בפרשה. עם זאת, ממכלול העדויות, יש לדחות את עדותו המכחישה של הנאשם, ולקבוע כי הנאשם היה המבצע העיקרי והדומיננטי בפרשה, גם אם מידת מעורבות של אחרים - לרבות מי שזייף את השקים ומסר אותם לנאשם - לא נחשפה.

בחינת האישומים בכתב האישום

41. **אישום ראשון - הנסב העיד כי הנאשם מסר לו ארבעה שקים, מתוכם שניים של חברת "טרייגר".** הנסב העיד כי את השקים מסר לבעלי מקצוע להם היה חייב כסף. מספר ימים לאחר מכן השקים חזרו. השקים הוגשו וסומנו ת/1 ות/2 וזוהו על ידי העד. עדותו של הנסב נתמכה בעדות עד התביעה **רמי גרשון**, אשר על מהימנותו ההגנה לא חלקה והסכימה להגשת הודעתו במשטרה (ת/47) וכן במסמכים הרלוונטיים לעדותו והשיק הרלוונטי (ת/48, ת/29). העד גרשון אישר כי עבד אצל הנסב וקיבל ממנו את

אחד השיקים בתמורה לעבודה שעשה עבורו בביתו. השיק חזר והוא פנה להנסב אשר שילם לו בסופו של דבר את המגיע לו. העד מסר כי התרשם שהנסב לא ניסה לרמות אותו והיתה לו כל כוונה לשלם לו. כמו כן הנסב מסר לו שנעקץ על ידי דייר שלו, וניתנו לו שקים שהתבררו כפגומים. לעדויות אלו הצטרפו עדותו של עד התביעה **רומן טרייגר**, אשר הינו בעלים של חברת הבניה "ט.ל טרייגר השקעות בע"מ", שזיהה את השקים אשר ניתנו לכאורה מטעם החברה שלו. העד מסר כי באותה תקופה שימש הנאשם כנהג של אחד העובדים בחברה לו היתה גישה לשקים. חיזוק נוסף קיים בעדותו של **יששכר-צחי טביב**, שעובד בחברת הבניה "ט.ל טרייגר השקעות בע"מ". העד הכיר את הנאשם אשר שימש כנהג שלו בתקופה בה היה בשלילת רישיון. תיאר כי היה נפגש איתו פעמיים - שלוש במהלך השבוע במשרד החברה. ביקש מספר פעמים מהנאשם למסור עבורו שקים לספקים, ובאחת ההזדמנויות שיק שהיה צריך להגיע דרך הנאשם לקבלן שעשה עבורם עבודה, לא הגיע ליעדו. מטבע הדברים היתה לנאשם גישה לתיק שלו אשר היה ברכב במהלך פגישות אליהן היה מסיע אותו הנאשם ובו היו פנקסי שקים. כמו כן מסר כי כאשר השק הראשון שהתגלה נשא חותמת של חברת רחיצת מכוניות (ת/60), התקשר לאותה חברה וביקש לברר את פשר השק, נמסר לו כי השק ניתן על ידי הנאשם בתמורה לחוב שהיה לו. ניסה להתקשר לנאשם אולם לא הצליח להשיגו.

42. **אישום שני - רפי מלאכי** העיד על הקשר עם הנאשם והאופן שבו הוא נוצר. תיאר כי הנאשם פנה אליו בבקשה לעזור לו לפרוט שקים. תחילה אמר לו כי אינו מעוניין אך הנאשם אמר כי מדובר בשקים טובים של עיריית פתח תקוה שהוא והשותף שלו קיבלו בגין עבודה שעשו לעירייה, ועל כן הוא הסכים לבדוק אותם. הנאשם שלח לו צילום של השקים (ת/21) והוא בדק אותם דרך הגזברות של העירייה וגילה שאינם תקינים. באותו יום הודיע על כך לנאשם ויותר לא היה עימו בקשר. עדות זו נתמכה על ידי עדת התביעה **חנן ג' דשטיין** אשר שימשה בתקופה הרלוונטית גזברית העירייה. העדה תיארה כי באחד הימים פנה אליה עוזר סגן ראש העירייה וסיפר כי פנה אליו אחיו של רפי מלאכי שמנהל גמ"ח וביקש לבדוק שקים שניתנו לו בתמורה להלוואה. היא בדקה והתברר כי מספר השיק שניתן קיים בעירייה ולא הונפק, משמע שהשק מזויף.

43. **אישום שלישי - הנסב** העיד כי קיבל מהנאשם ארבעה שקים של עיריית פתח תקוה (ת/6). לטענת העד הוא חשש שהשקים יחזרו ועל כן פנה ליעקב מלכה, הם ערכו פגישה משולשת עם הנאשם ומלכה אמר כי השקים תקינים. הוחלט כי מלכה יפקיד את השקים בחשבון שלו וכשהם יפרעו יקבל הנסב את הסכום שמגיע לו. השקים אכן נפרעו והוא קיבל את הכסף. עדות זו נתמכה בעדותו של **יעקב מלכה** אשר מסר כי הכיר את משה הנסב כשריצו מאסר בכלא. נתן להנסב הלוואה לצורך המשך בניית ביתו. בשלב מסוים בעת ביקור אצל הנסב ביקש ממנו להשיב לו את החוב וגילה כי להנסב אין כסף אולם יש לו שקים של עיריית פתח תקוה שמקורם בחוב של דייר שלו אליו. ביקש לראות את השקים והנסב אמר כי השקים לא אצלו אלא אצל הדייר שלו, שהתברר כנאשם, והלך להביא אותם ממנו. אז פגש בנאשם וידע את שמו. הנאשם הוציא את השקים מתוך רכב מסוג שברולט בצבע שחור בו הוא ישב. הוא לקח את השקים ונסע יחד עם הנאשם והנסב לדואר, צילם אותם ושלח אותם לפקידה בבנק (ת/23) והיא חזרה אליו ואמרה לו שהשקים תקינים. על כן, לקח את השקים התחשבן מול הנסב, הפקיד אותם בחשבונו (ת/25) והוציא בגינם קבלה (ת/24).

44. **אישום רביעי - הנסב** העיד כי הנאשם הציע לו עוד שקים. תחילה סרב אך הנאשם שכנע אותו כי אפשר להרוויח מכך סכומים נאים. הסביר לו כי המוטבים על השק מעוניינים לפדות את השקים לפני

מועדם וכי הוא יקבל מכך 3%, ומסר לו לשם כך 30 שקלים (ת/א' עד ת/ז') ואת כל השקלים הפקיד בחשבוננו. כנגד השקלים מסר לנאשם תחילה כסף מזומן מהלוואות שלקח ובהמשך נתן לו שקלים שלו. את השקלים שנתן לנאשם השאיר ללא שם מוטב מאחר שהנאשם אמר כי אינו יודע היכן יפרע אותם. על כל 30 השקלים שמסר לו הנאשם הוא חתום חתימת הסב. חלק מהשקלים חזרו. כשחזר שיק בסך 68,950 ₪ (ת/8) אותו קיבל מהנאשם הרגיע אותו וכעבור מספר ימים העביר לו 4 שקלים חדשים.

45. **אישום חמישי - הנסב** העיד כי הנאשם מסר לו שק של עריית נתניה בסך 75,000 ₪ (ת/11). בשלב הזה, לאור חזרת השקלים הקודמים, הוא ביקש לדבר עם המוטב בשק. הנאשם נפגש עימו ברכבו ולכאורה התקשר למוטב, אך הקו היה תפוס. טען כי השק נפרע וזה חיזק את בטחונו בנאשם ובגרסתו לפיה בעבר השקלים לא נפרעו מחמת טעות בלבד.

46. **אישום שישי - הנסב** העיד כי לאחר שחזר שיק בסך 68,950 ₪ הוא היה בלחץ נפשי, הנאשם הרגיע אותו וכעבור מספר ימים מסר לו שקלים חדשים של עיריית ירושלים. בתמורה מסר לו הנסב שקלים אישיים שלו. משחזרו השקלים האלו הרגיע אותו הנאשם ומסר לו שקלים אחרים.

47. **אישום שביעי - הנסב** העיד כי לאחר שחזרו השקלים שנתן לו הנאשם כמתואר באישום הראשון מסר לו הנאשם שני שקלים נוספים, אחד מהם הינו שק של חברת מ.ע.ל (ת/4). הנאשם לא ציין כי יש לו קשר אישי לחברה. השק היה דחוי לשלושה שבועות ומשהופקד הוא חזר. עדות העד נתמכת בת/56 - אסופת מסמכים בהם מסמכי פתיחת חשבון על שם מ.ע.ל בבנק מזרחי על ידי הנאשם. מהם ניתן ללמוד על ההבדלים בין פרטי החברה האמיתית כפי שהם מופיעים ברשם החברות ובמסמכי הבנק לבין הפרטים המופיעים על השקלים המזויפים של חברת מ.ע.ל שניתנו על ידי הנאשם. מכאן גם ניתן ללמוד על הידיעה של הנאשם כי מדובר בשקלים מזויפים.

48. **אישום שמיני - הנסב** העיד כי לאחר שחזרו השקלים של עיריית ירושלים, הבטיח הנאשם לפתור את הבעיה תוך מספר ימים ומסר לו 5 שקלים של חברת "עזרה וחסד בע"מ" (ת/10). הנאשם אמר לו כי המוטב בשקלים הוא אדם שבנה עבור העירייה בית כנסת. הפקיד את השקלים בחשבון בסניף כפר סבא ושלושה מהם נפרעו בעוד שני שקלים נוספו חזרו. לעדות זו הצטרפה עדות עד התביעה **חיים מאיר כהן** - מנהל "עזרה וחסד בע"מ" מזה 12 שנה, אשר זיהה את השקלים שלו (ת/10 ות/61). תאר את הנזק שנגרם לו. העד מסר כי אינו מכיר את הנאשם או את משה הנסב.

49. **אישום תשיעי - העד גבריאל יעקובוב** העיד כי הוא הבעלים של חברה למתן שירותי מטבע (change) בנתניה. על פי עדותו, בין החודשים מאי עד יוני 2012 הגיע אליו הנאשם ורצה לפרוט אצלו שקלים דחויים תמורת מטבע חוץ, אך הוא סרב מאחר שאינו עוסק בשקלים דחויים. אחרי חודשיים או שלושה, בסוף מאי 2012, הגיע אליו הנאשם עם שיקים "מזומנים" בסך כולל של 150,000 ₪ (ת/38 ות/39). השקלים נפרעו והוא מסר לנאשם את הכסף, חלקו במטבע זר וחלקו בשקלים. כעבור יותר מחודשיים קיבל הודעה דחופה מהבנק ונמסר לו כי השקלים חזרו כי הם מזויפים. הכספים לא נלקחו על ידי הנאשם בבת אחת אלא במספר פעמים. כל פעם שלקח הנאשם כסף, הוציא העד קבלה (ת/40). העד זיהה את הנאשם במסדר זיהוי (ת/41), ואינו מכיר את משה הנסב. לעד אין הכירות קודמת עם הנאשם.

50. **אישום עשירי -הוגשו בהסכמה הודעתה של אביגיל חזן** (ת/44) וכן צילומי השקלים שמסר לה הנאשם (ת/45). על פי הדברים שמסרה בת/45 היא קיבלה מהנאשם בתחילת חודש יולי שק ע"ס

49,900 ₪ תמורת כסף שהיה ברשותה. הנאשם ביקש ממנה להפקיד עוד באותו יום את השיק והתלווה אליה לסניף הבנק. כשהגיעו לבנק בדקה עם מנהל הסניף את השיק והוא אישר כי השיק נראה תקין. הפקידה את השיק ואז הנאשם ביקש ממנה לפתע שתמשוך עבורו את הסכום שיש בחשבונה ובתמורה יעביר לה שיק אחר שיש ברשותו והיא עשתה כן. יום למחרת נתן לה שיק של עיריית נתניה ע"ס 40,400 ₪ ואמר לה שקיבל אותו תמורת עבודה שעשה לעירייה. לאחר מכן ניגשו לבנק והיא הפקידה את השיק ונתנה לו שיק בסך 17,000 ₪ במזומן. בהמשך התקשרו מהבנק ומסרו כי שני השקים חזרו מאחר והם מזויפים. התקשרה מיד לנאשם וסיפרה לו כי הודיעו לה מהבנק שהשקים מזויפים. הנאשם ביקש ממנה למשוך חזרה את השקים והגיע לביתה ומסר לה חזרה את המזומן והשיק שנתנה לו והיא החזירה לו את השקים. העדה אישרה כי כל כספה הוחזר לה ולא נגרם לה נזק.

51.

אישום אחד עשר - אליהו ימין העיד כי הוא עוסק בפריטת שקים. זיהה את הנאשם בשם "משה הנסב", ואמר כי כך הציג עצמו הנאשם בפניו. מסר שקיבל מהנאשם ישירות או דרך סניף שיק של עיריית נתניה (ת/42). מסר כי סניף הכיר את הנאשם שעה שעבד באבן יהודה. סניף והנאשם היו נוכחים במעמד קבלת השיק בביתו בחדרה. בדק את השיק בעירייה מאחר שלא היה כתוב על השיק "למוטב בלבד" דבר שעורר את חשדו. בבנק נאמר לו כי השיק מזויף, משוכפל. בחקירה נגדית אישר העד כי למעשה פרט לנאשם יותר משק אחד ואף פגש אותו עשרות פעמים בביתו. מסר כי לא סיפר על כך מאחר שלא רצה להחמיר איתו ולא רצה לסבך את הנאשם במשטרה, שכן העד פרט לנאשם שקים נוספים של חברת מ.ע.ל והם חזרו. העיד כי יתכן שקיבל את השיק הספציפי מסייף "אבל זה כאילו ממנו" (מהנאשם). רק במהלך עדותו הבין שהנאשם אינו משה הנסב. לעדות זו הצטרפה עדותו של עד התביעה **מוחמד סייף**, אשר העיד כי בתקופה הרלוונטית היה מפעיל שופל באבן יהודה. הכיר את הנאשם שעה שעבד בבית שבו הנאשם עבד. הנאשם הציג עצמו בשם "משה" ושאל אותו האם הוא מכיר מישהו שפורט שקים. הפנה את הנאשם לאליהו ימין, הפגיש ביניהם בחדרה והלך. לא היה נוכח במעמד מסירת השיק ולא יודע מה היה ביניהם. חודשיים לאחר מכן ימין התקשר אליו ואמר שיש בעיה והוא לא מצליח להשיג את הנאשם. ניסה אף הוא להשיג את הנאשם ללא הצלחה. אינו מכיר אדם בשם משה הנסב. עדויות אלו הנמצאות בבסיס אישום זה כוללת סתירות ביניהן ועל כן יש לבחון אותן בזירות. אין ספק כי העד ימין לא מסר את כל האמת כאשר סיפר במשטרה ובבית המשפט על עומק ההיכרות שלו עם הנאשם ומספר הפעמים בהן פגש אותו. העד הציג מצג לפיו פגש את הנאשם פעם אחת בלבד, כאשר הגיע אליו הנאשם דרך סייף. מכאן שגם מסדר הזיהוי שנערך לו הינו חסר כל משקל נוכח העובדה כי העד מכיר את הנאשם היכרות משמעותית. עם זאת, הפרטים אותם הסתיר העד בתחילה אינם משפיעים על לב הגרסה המופיעה בכתב האישום, אלא רק מתארים את מערכת היחסים. זאת ועוד, העד הסביר את הפער בגרסתו בכך שלא רצה "להחמיר" עם הנאשם ולא רצה "לסבך אותו" עם המשטרה, וזאת מאחר שהעד מסר לו שקים נוספים לפריטה של חברת מ.ע.ל אשר חזרו אף הם (להם לא בא כל זכר בכתב האישום). גם עדותו של מוחמד סייף אינה חפה מבעייתיות ונראה כי העד מנסה להרחיק עצמו מהשקים ועל כן שב וטען כי חלקו הסתכם בעריכת היכרות בין הנאשם לימין וכי לא היה נוכח בעת מסירת השיק. עם זאת, גרסתו הבסיסית של ימין, לפיה הנאשם עונה לשם "משה", מתגורר באבן יהודה והגיע אליו דרך מוחמד סייף כדי לפרוט שקים וכי בהמשך השיק חזר והוא ניסה להשיג את הנאשם ללא הצלחה והודיע על כך לסייף, הינה גרסה עקבית אשר נתמכת בעדותו של סייף וכן בעדותו של הנאשם עצמו, אשר מכחיש אך ורק את העובדה כי מסר את השיק הרלוונטי לימין. כאמור לעיל, לא כל עד שלא מסר את כל האמת בחלקים בעדותו מחייב קביעה כי גרסתו היא שקרית בכללותה. ויש לבחון בזירות את

דברי העדים ואת מכלול הראיות והעדויות ואת הצטברותן. לאחר שבחנתי את הדברים אני מקבל את גרסתם של העדים אשר משתלבת אחת עם השניה ועם הראיות האחרות בתיק, ויש בהן כדי להוכיח אישום זה.

52. **אישום שניים עשר - הנסב** העיד כי גילה שנפתח חשבון על שמו בבנק הבינלאומי כאשר נשלחה לו הודעה מהבנק. הכחיש כי פתח את החשבון וטען כי החתימות על גבי מסמכי פתיחת החשבון (ת/16) אינן שלו. בצילום תעודת הזהות אשר צורפה למסמכי החשבון מופיעים הפרטים שלו אך האדם בתמונה הוא הנאשם. כמו כן אחד ממספרי הטלפון המופיעים על גבי המסמך, אשר מסתיים ב-218 שייך לנאשם. כשגילה על פתיחת החשבון נסע לבנק, פנה למנהלת הסניף אשר ביררה את הנושא עם הפקידה שאישרה כי היא אינה מכירה אותו. ביקש באותו רגע שלא יאפשרו לקחת הלוואות מחשבון הבנק הזה. בשלב מסוים הופקד בחשבון שק בסכום של 60,000 ₪ שחזר כעבור מספר ימים. לא היה לו כל קשר לאותו שק. ביום שהבין שתעודת הזהות שלו זויפה הוציא ת.ז חדשה (ת/17). בהמשך קיבל לביתו תדפיס תנועות בחשבון הבנק (ת/18). העד אישר כי לא התלונן במשטרה. לעדות זו הצטרפו מסמכי חשבוניות הבנק וכן צילום תעודת הזהות המזויפת בה נראית תמונתו של הנאשם. אין מחלוקת כי התמונה המופיעה על גבי צילום ת.ז המזויפת שייכת לנאשם. התמונה זוהתה הן על ידי זוגתו של הנאשם דאז, סיגל כדורי, וכן על ידי הנאשם עצמו אשר טען כי התמונה מעוותת וכי זויפה באופן כלשהו, תוך שהכחיש כי ביצע את המיוחס לו. כמו כן העיד עד התביעה **רן בטאט** אשר היה מפקד יחידת הונאה מרכז, כי במהלך תפיסת רכבו של הנאשם נערך בו חיפוש ללא צו חיפוש, ובמהלכו נמצא ברכב בין היתר, צילום של ת.ז המזויפת (ת/53). **קבילות הראיה** - באשר לת/53 (צילום תעודת הזהות אשר נתפס בעת חיפוש ברכבו של הנאשם) טענה ההגנה כי דין הראיה להיפסל שכן הושגה באופן בלתי חוקי. סבורני כי דין הטענה להתקבל. אין מחלוקת כי החיפוש שנערך ברכבו של הנאשם נעשה ללא צו וללא הסכמתו של הנאשם ואף ללא עדים מטעמו של הנאשם. אמנם הנאשם סרב לשתף פעולה עם חוקריו וסרב למסור את מיקום הרכב וההגעה אל הרכב היתה לאחר חיפוש, ואולם מרגע שנמצא הרכב, לא היתה כל דחיפות לבצע את החיפוש ולא היתה שום מניעה לפנות לבית המשפט ולהוציא צו חיפוש בהתאם לסעיף 23 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש] תשכ"ט - 1969. טענת המאשימה כי המשטרה פעלה על פי סעיף 25 לפקודה דינה להידחות. סעיף 25 לפקודה קובע כי שוטר רשאי לערוך חיפוש ללא צו חיפוש אם יש לו יסוד להניח שמבצעים במקום פשע או שבוצע שם פשע "זה מקרוב". הביטוי "זה מקרוב" מתייחס למועד ביצוע העבירה ונמדד בשעות ולא בימים, שכן מטרתו לתת מענה מידי לצורך באיתור ראיות שעלולות להיעלם ולהבטיח את בטחון הציבור כאשר חפץ מסוכן שנמצא באותו מקום (לענין זה ראו רע"פ 10141/09 **בן חיים נ' מדינת ישראל** (6.3.12)). במקרה דנן, אין כל מחלוקת כי המשטרה לא סברה כי באותה עת מתבצע פשע ברכבו הנעול של הנאשם. אין גם כל מחלוקת כי הנאשם היה עצור כשבוע ימים טרם תפיסת המכונית כך שגם לא יכול היה להתבצע שם פשע בסמוך לחיפוש.

בהקשר זה יש לציין כי על פי ההלכה שנקבעה בע"פ 5121/98 **יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי** (4.5.06), לבית-המשפט שיקול-דעת לפסילת קבילותה של ראיה בפלילים, אם נוכח לדעת כי הראיה הושגה שלא כדין וקבלתה במשפט תגרום לפגיעה מהותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן. לבית המשפט מסור שיקול הדעת בהתחשב בנסיבותיו של כל מקרה לגופו ובהתאם לאמות-המידה הנוגעות לאופיה ולחומרתה של אי החוקיות שהיתה כרוכה בהשגת הראיה; למידת ההשפעה של אמצעי החקירה הפסול על הראיה שהושגה; וכן לשאלת הנזק מול התועלת החברתית הכרוכים בפסילתה. בנסיבות העניין דנן, אין מחלוקת כי המשטרה פעלה שלא כדין

כאשר נמנעה מלהוציא צו חיפוש או לבקש את הסכמת הנאשם בדבר חיפוש ברכבו. נותר, אפוא, לבחון האם קבלת הראיה שנתפסה בחיפוש הלא חוקי תיצור פגיעה מהותית בזכותו להליך פלילי הוגן. העובדה כי המשטרה נמנעה מלהוציא צו חיפוש וכן נמנעה להודיע לנאשם על החיפוש ובכך מנעה ממנו את הזכות לנוכחות שני עדים מטעמו פגעה בזכות יסודית של הנאשם וזו ללא כל סיבה מוצדקת. לכך יש להוסיף את הקלות הרבה בה ניתן היה להוציא צו חיפוש כאמור ואת העובדה שלא היה נגרם כל נזק אם המשטרה היתה ממתנה עד קבלת הצו כאמור, דבר שלא היה אורך יותר מכמה שעות, וכן את העובדה כי העבירות שיוחסו למערער אינן מן החמורות שבספר החוקים.

על כן, משחלף פרק זמן משמעותי ממועד ביצוע העבירות ועד למציאת הרכב, ומשלא התעורר כל חשד כי מבוצעת עבירה ברכב, ובמיוחד נוכח העובדה כי לא היתה כל מניעה להוציא צו חיפוש ולבצע חיפוש כדין, הרי שהיה על המשטרה להצטייד בצו חיפוש, ומשלא עשתה כן תפסת המסמכים ובכללם צילום ת.ז ברכבו של הנאשם הושגו שלא כדין. מאחר שמדובר בפגם בסיסי בחיפוש שנערך ללא צו חיפוש, ללא הסכמת הנאשם וללא עדים ומבלי שהיתה לכך כל סיבה מוצדקת אני קובע כי הראיות שנתקבלו מהחיפוש אינן קבילות.

53. עם זאת, סבורני כי גם לאחר שנפסלה ראיה זו כאמור, יש די ראיות כנגד הנאשם באישום זה כדי להצביע על כך כי מי שביצע את המעשה היה הנאשם וזאת מעבר לכל ספק סביר. שכן מכלול הראיות הנסיבתיות מצביעות על הנאשם. הדעת נותנת כי פקיד הבנק אשר פתח את חשבון הבנק נסמך על תעודת הזהות שהוצגה לו, ובעיקר על התמונה המופיעה בה, שכן זוהי הדרך לזהות את מבקש השירות. העובדה כי יותר מעד אחד העיד כי הנאשם היה נוהג להזדהות בשם "משה" או "משה הנסב" יש בה כדי לחזק את הראיות כלפי הנאשם. כמו כן העובדה כי על גבי מסמכי פתיחת החשבון הופיע מספר טלפון השייך לנאשם מחזקת אף היא את הראיות כלפי הנאשם. על כן אני קובע כי המאשימה עמדה בנטל ההוכחה באישום זה.

מעשים דומים והיסוד הנפשי

54. במהלך שמיעת הראיות בתיק עלו נקודות דמיון רבות במעשיו של הנאשם אשר חזרו על עצמן. נטען על ידי יותר מעד אחד אשר קיבל מהנאשם שקים, כי הנאשם טען שמדובר בשקים שאותם קיבל בתמורה לעבודות שונות (כך למשל העידה אביגיל חזן וכך העיד גם רפאל מלאכי). כמו כן יותר מעד אחד העיד כי הנאשם הציג עצמו בשם "משה" (כך העידו ימין וסיף), הנאשם אף מסר שקים לפריטה עבורו כשעל גבי השק מופיע שמו של משה הנסב כמוטב (כך העידו העדים חזן וימין - ת/ 45 וכן עמ' 242 שורה 9-10). חלק ניכר מהשקים המזויפים שייך לכאורה לעיריות (פתח תקוה, נתניה וירושלים) כאשר לפי העדויות שקים של עיריות הינם שקים "טובים" מבחינת הסיכוי שהבנקים יקבלו אותם. הדמיון הרב במעשיו של הנאשם בפני עדים שונים מחזק את ראיות התביעה נגדו ואף מחזק את עדותם של העדים השונים אשר אינם קשורים זה לזה ומתארים התנהלות דומה מצדו של הנאשם. קיומם של מעשים דומים שולל את טענת הנאשם לתום לב ולהיעדר יסוד נפשי ומוכיח, ביחד עם יתר הראיות בתיק, את היסוד הנפשי הנדרש בעבירות (לעניין זה ראו ע"פ 9657/05 פלוני נ' מדינת ישראל (9.3.09), ע"פ 7045/05 אנטיפקה נ' מדינת ישראל (3.4.08); ע"פ 3372/11 קצב נ' מדינת ישראל (10.11.11)).

מחדלי חקירה

55. ההגנה טענה כי לאורך כל הטיפול בתיק נעשו מחדלי חקירה רבים עוד בשלב החקירה אשר

מנעו את הוצאת האמת לאור. בנוסף לכך, במהלך המשפט ביקש הנאשם לחשוף את שמו של מי שעמד בלב הפרשה לכאורה ואשר לגרסת ההגנה הוא האשם האמיתי בתיק. אולם גם אז, לטענת ההגנה, פעלה המשטרה באופן רשלני, בלי לבצע פעולות חקירה שנדרשו ומבלי לברר את גרסתו של הנאשם עד תום. לטענת ההגנה מחדליה של המשטרה מנעו מהנאשם להוכיח את חפותו ומשכך יש לזכות הנאשם לכל הפחות מחמת הספק.

56. באשר למחדלים בשלב החקירה סבורני כי דין הטענה להידחות מכל וכול. לא נמצא טעם של

ממש בטענה לגבי מחדלי חקירה אשר בוצעו בשלב חקירת התיק, שכן הנאשם בחר לשמור על זכות השתיקה ולא למסור גרסתו, משכך פעלה המשטרה על סמך הראיות שהיו בידה. לא שוכנעתי כי היו פעולות חקירה משמעותיות אשר היה מקום לבצע ולא בוצעו. הטענה לפיה היה על המשטרה לבחון אז טענות שעלו לראשונה רק במהלך מסירת עדותו של הנאשם אינה יכולה להתקבל. גם באשר לטענת ההגנה לפיה לא אפשרה המשטרה לנאשם למסור את גרסתו בשלבי החקירה לא מצאתי ממש. הנאשם רשאי היה למסור את גרסתו בכל שלב במהלך חקירתו במשטרה ובחר לא לעשות כן. דרישתו של הנאשם למסור גרסתו רק תמורת מחיקת כתב האישום נגדו או במסגרת מסירת מידע מודיעיני, אשר נדחתה על ידי המאשימה, אינה בבחינת מחדלי חקירה אלא החלטה סבירה שהתקבלה על ידי המאשימה והמשטרה על פי שיקוליהן באשר לראיות נגד הנאשם ולא נמצא דופי בשיקול דעת זה.

57. באשר לטענה בדבר מחדלי חקירה לאחר שהחל הנאשם למסור את עדותו בבית המשפט, הרי

שדין הטענה להתקבל בחלקה. בשלב בו ביקש הנאשם למסור על דוכן העדים את שמו של מי שלטענתו היה האחראי לביצוע העבירות וביקש כי עדותו תגבה בדחיפות כדי שלא תשובש החקירה, היה על המשטרה לפעול בדחיפות. ברם, למשטרה לקח כמעט שבוע עד אשר הובא הנאשם לחקירה וזמן ארוך עוד יותר עד אשר זומן סינטס לחקירה אף הוא. אכן, מדובר במחדל חקירה.

58. בנוגע למחדלי חקירה ומשמעותם מן הראוי להפנות לדברי כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ

5386/05 **אלחורטי נ' מדינת ישראל** (2006):

"במקרים שבהם נתגלו מחדלים בחקירת המשטרה, בית המשפט צריך לשאול עצמו האם המחדלים האמורים כה חמורים עד שיש לחשוש כי קופחה הגנתו של הנאשם, כיוון שנתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו... על פי אמת מידה זו, על בית המשפט להכריע מה המשקל שיש לתת למחדל לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיית מכלול הראיות... העדרה של ראיה, שמקורו בחקירת המשטרה, יזקק לחובת התביעה בעת שישקל מכלול ראיותיה, ומאידך גיסא, הוא יכול לסייע לנאשם כשבית המשפט ישקול האם טענותיו מקימות ספק סביר... נפקותו של המחדל תלויה בתשתית הראייתית שהניחה התביעה ובספקות אותם מעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בנסיבותיו של כל עניין ועניין".

וראו גם ע"פ 4223/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2007).

59. מן הפסיקה עולה שיש לבחון את התשתית הראייתית בכללותה, ולאורה לבחון את נפקותם של

מחדלי החקירה. נפקותו של מחדל חקירה אינו מוביל, מניה וביה, לזיכוי נאשם, אלא נפקותו של המחדל תלויה בתשתית הראייתית הפוזיטיבית הקיימת בתיק, ולאורה יש לבחון את מחדלי החקירה (ע"פ 10735/04 **גולדמן נ' מדינת ישראל** (20.6.06); ע"פ 4906/09 **אלנברי נ' מדינת ישראל** (24.1.10)). במקרה דנן, הפגמים בחקירה אינם כאלה היורדים לשורשו של עניין, ואין בהם כדי לקפח

את הגנת הנאשם עד כדי קושי להתמודד עם הראיות נגדו. אל מול עוצמת הראיות הקיימות בתיק כנגד הנאשם, מחדל חקירתי זה אינו בעל משקל רב. שכן, טענתו של הנאשם לפיה סינטס הוא הגורם המזייף אינה שוללת את ראיות המאשימה באשר לחלקו של הנאשם כמתואר בכתב האישום. גם אם עולות תמיהות לגבי מעורבותם של אחרים בפרשה, למשל לאור חתימת הסכם בין הנסב לסינטס או לאור פתיחת חשבון בנק על שמו של מיכאל סינטס, אחיו של רימונד סינטס, ומשיכת שקים מהחשבון המלמדים על פעילות בחשבון שעה שלכאורה לא היה בארץ, אין בכך כדי להשמיט את הקרקע תחת מעשיו הפליליים של הנאשם כפי שבאים לידי ביטוי בשלל הראיות והעדויות שהובאו על ידי המאשימה. לכך יש להוסיף את העובדה שמדובר בגרסה כבושה של הנאשם אשר נמסרה לראשונה רק בשלב פרשת ההגנה. על כן אין בידי לקבל את טענת הנאשם לפיה היו בתיק מחדלים משמעותיים אשר יש בהם כדי להצדיק את זיכוי מחמת הספק.

סוף דבר

מכלול הראיות בתיק מוביל למסקנה אחת ויחידה, לפיה הוכחה המאשימה מעבר לכל ספק סביר את אשמתו של הנאשם בכל האישומים נגדו. בהקשר זה יש להדגיש כי תיק זה אינו נשען על עדותו היחידה של הנסב, אלא על מארג ראיתי נרחב אשר כולל סדרה של עדים בלתי תלויים זה בזה ושאינ להם כל עילה להפליל את הנאשם ואשר עדויותיהם נמצאו מהימנות. גם המסמכים הרבים שהוגשו בתיק תומכים ומחזקים את ראיות המאשימה. לעומת זאת, גרסתו של הנאשם אשר יצרה יריעת מחלוקת רחבה עד מאוד, כאשר הנאשם הכחיש מכל וכול מעורבות או ידיעה על הנעשה בפרשה דינה להידחות מכל וכול. שיחה אחת בין הנאשם להנסב הוקלטה על די הנסב ודי בשיחה מוקלטת זו כדי להשמיט את הקרקע תחת עדות הנאשם.

אשר על כן אני מרשיע את הנאשם בכל העבירות והאישומים המיוחסים לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ט תמוז תשע"ה, 06 יולי 2015, במעמד הצדדים